

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Vipavcem v pomislek!

Iz Vipave, 15. februarja.

S tistega svetega mesta, s katerega se je še pred malo časom razvnel divji strankarski boj, kaže se nam oljko miru. Ali je to mogoče? Žalostno je pač za današnje dni, da gledamo na leci namesto služabnika božjega svojega osebnega in političnega sovražnika, ki se peha celo na tem mestu za nesvete posvetne namene, in da smo prisiljeni na takem mestu izrečenim besedam še le iskati pravega namena in pomena, kajti naše cerkve niso več hiše božje, marveč prave klerikalne agenture, prave prodajalnice klerikalne politične krame.

Ni nas pa stalo preveč truda, da ne bi takoj uganili, zakaj prihaja pohlepni volk mej nas v nedolžni jagnjetovi koži, zakaj se je tako čudovito naglo izpremenil.

Naši klerikalci „zasnovali so veliko gospodarsko delo“, postali so svedci. Zakaj pač?

Razne nesreče — vzlasti trtna uš — pritiska neusmiljeno na našo dolino, da je ljudstvo popolnoma ubožalo, da se morajo celo najboljše kmetje na levo in desno zadolževati, in da ne pomnimo obupnejših časov, kakor so baš sedanj.

Ta trenotek splošne naše nesreče in revščine zdel se je našim klerikalcem najprimernejši, da bi mahoma strli in pogazili našo samozavest, našo prosto voljo in naše neodvisno mišljenje ter nas kakor sužnje vpregli v svoj klerikalni jarem, dobro vedoč, da je siromaštvo in pomanjkanje grobokop moštva, značajnosti in politične zavednosti in ker predobro pojmi, da bi Vipavci hudomušno zavrnil take klerikalne manevre, ko se boljši časi zopet povrnejo.

Odločili so se za najsrამოtnejše orožje: nastaviti ljudstvu past, da se pri klerikalni stranki do preko ušes zadolži, potem se ne bo smelo več proti volji klerikalnih bogov delati!

Temu svojemu teženju dali so najprej duška pri posojilnici na Slapu. Ta od na-

rodne stranke osnovana posojilnica zadoščuje v vsakaterem obziru potrebam naše doline. Da bi ne dala povoda boju na gospodarskem polju, bila se je celo v toliki meri poklerikalila, da ni bil njen načelnik nihče drug, kakor sam dekan Erjavec. Kljub temu je bila pa ohranila še toliko moralne moči v sebi, da se ni hotela podati za klerikalno dekle, da bi s svojim denarjem, vplivom, in s svojo močjo zasužnjevala ljudstvo za klerikalne županske in poslaške kandidate, česar klerikalci, ki v revščini in nevednosti ljudstva ribarijo, pri nas krvavo in neobhodno potrebujejo. Zato je pa dekan Erjavec s „svojimi“ ljudmi Slapski posojilnici hrbet obrnil, ter osnoval v vipavskem trgu takoj drugo klerikalno posojilnico, in za tem v Šturji še tretjo, da bi na vsak način po celi dolini klerikalno mrežo razpredel, in kakor Peter na morju ob času volitev bogat plen na kopno potegnil.

Poleg posojilnic osnovali so bili še zloglasno vinarsko zadrugo, da bi na to vado lovili tiste kmete, ki so v denarni stiski, in bi radi prej ko prej svoj pridelek, če tudi za slepo ceno prodali.

In nekdanji mlinar Uršič, ki je kakor poljski žid ljudem posojilnične denarje ponujal (duhovniki so celo v spovednici za svojo posojilnico agitovali!) in vino le tam kupoval, kjer je sila silila pridelke izpod dnevne cene zavreči, tedaj tam, kjer se je dalo za klerikalno bisago kaj zaslužiti — tako znajo in hočejo namreč klerikalci s svojimi zadrugami kmetu pomagati — prelevil se je nakrat v „gospoda“, ker ga je dekan Erjavec za zasluge pri agitaciji privezal k bogato obloženim jaslom pri posojilnici in vinarski zadrugi; — a tega „gospoda“, ki ni doslej še nikjer pokazal najmanjšega dela za obči blagor, ako ni bilo dobro plačano, ki je iz gole sebičnosti celo svojemu rodnemu očetu proti vsem božjim zapovedim v kupčiji napovedal najhujši konkurenčni boj, ki je uničil iz prav sebičnih namenov odlično gospodarsko sadjarsko

zadrugo, katerega so svoj čas kot župana Št. Vidci dolžili in zasramovali, češ, da je deželno in državno podpora, ki je bila po povodnji oškodovanim namenjena, skoro sam pograbil, dasi ni imel v primeri s siromaki, ki niso ničesar dobili, nikake škode, tega „gospoda“, pravim, zredili so žulji nevednih vipavskih revežev!

Toda niti posojilnica niti vinarska zadruga nista mogla upogniti vipavskega značaja, in prej ko slej bili so pri vsakih volitvah „liberalci“ zmagovalci. Sedaj so si izmislili kot zadnje sredstvo novo zanjko, katero hočejo ljudstvu okoli vratu zadrgniti, da postane pokoren in pohleven klerikalen voliček. To mogočno in čudotvorno sredstvo so konsumna društva, s katerimi naj se cela dolina prepreže in vsaka vas osreči, da nikdo ne „uide“, da se bo moral vsakdo ali pri posojilnici ali pa v klerikalni „štacuni“ zadolžiti, in potem je igra dobljena, in nikdo ne bo več imel poguma ustavljati se jim. Lep načrt, vzlasti ker se breznačajni ljudje, ki bi se radi pri konsumnem društvu od kmetijskih žuljev redili, povsod dobe, a to so naravni agitatorji za „konsum“.

Da bi pa ljudstvo te „zadrege“ prezagledalo, treba je prijaznosti, miroljubnosti, treba mu pokazati „oljko miru“. Mej tem pa švigajo od hiše do hiše duhovniki in klerikalni agitatorji — sami lačenbergerji, ki hočejo rediti sebe in svoj zarod od političnega prepira — ter sladko nagovarjajo gospodarje in gospodinje, naj se upišejo v „konsum“, da bodo imeli od tega neizmerne koristi in dobičke. Hkratu pa sipljejo mej ljudstvo „Narodnega gospodarja“, katerega so baje klerikalci tiskali z državno podporo, namenjeno kmetijstvu v deželi.

Mi pristasi napredno-narodne stranke prav odločno svarimo pred temi agenti, naj si še bodo duhovniki ali naj se pišejo Uršič, Pelicon, Seražin, Žgur ali kakorkoli, oglejte si jih od nog do glave, pretipajte dobro njihovo rodoljubno požrtvovalnost, vprašajte jih, koliko jih je zastoj in koliko za groš, in po čem je njih moštvo ter pahnite jih

skozi vrata, kajti oni iščejo okolo Vaših pragov le sebe in svoje dobičke, ne pa Vaših koristi!

Dobro je znano, da so trgovci že sami v mesebojni konkurenci cene blagu tako znižali, da pri lastni pridnosti in varčnosti jedva žive, dočim nekateri celo konkurze napovedujejo; pravično je in pošteno, da tudi trgovci kakor vsak drug stan ali delavec od svojega dela živi, in nekrščansko in brezvestno bi bilo trgovske družine, ki nimajo navadno družega premoženja, ob zasluženih kruh pripraviti ter jih na cesto pahniti. Iz tega pa sledi, da konsumna društva, ki bi imela po zadržanju klerikalcev pred odiranjem braniti, niso potrebna, potrebna bi pa bila morda mej nami kaka „pogrebna društva“, ki bi si romaka in trpina kmeta nekoliko ceneje pod zemljo spravila, kajti znani so nam računi, ki so vse prej kot neoderuški, in ki kmetu glasno kriče, da je baš duhovnik zadnji, ki zanj kaj časa ali dela zastonj žrtvuje, in ki slabo posnema Kristusa, ki ni puntal in šuntal ljudstva niti proti poganski rimski politični upravi, ki ni zbiral posvetne moči, oblasti in bogastva, marveč si je izvolil najponižnejše siromaštvo; ki ni zapustil ob smrti bogastva, za katero bi se farovške kuharice trgale, marveč le beraško haljo, za katero so rimski vojaki vadljali.

Vsled tega pa sledi, da duhovščina ne snuje posojilnic, raznih zadrug in konsumnih društev, iz čistegospodarske potrebe, ker bi morda želela kmetu pomagati, marveč iz naravnost nepoštenega namena, da bi kmeta zasužnjevala, pod svojo oblast spravila ter svojo moč utrdila, dasi dobro ve, da je Kristus kramarje in branjeve z bičem iz templja pognal in rekel: Moje kraljestvo ni od tega sveta!

Kmetje, obranite svojo zlato prostost in neodvisnost in obranite se zvijačno v vašo gmotno in duševno pogubo usiljevanega vam duhovniškega varuštva! Ostanite na svoji rodni zemlji svoji gospodarji, ne pa hlapci in sužnji črnega klerikalizma!

Svarite in poučujte svoje omahljive sosede ter dajajte jim v boju poguma! Kakor

LISTEK.

Izgubljeni Bog.

(Resnična povest, tiskana z nedovoljenjem visokočastitega knezoškofijskega ordinarjata.)

(Konec.)

V.

Takrat je umirala na Ostrožnem brdu Čehunova Meta. Delo in lakota sta ji bila najboljša in najzvestejša prijatelja v teku resnično mukotrpnega življenja. Dokler je bila pri močeh, delala je takorekoč noč in dan. Ko je postala stara, ter so ji opešale roke, se je javnost za njo nekako toliko brigala, kot se briga za starega psa, kadar crka za plotom. V tem pogledu je bila žival v človeški podobi; prava „res derelicta“ človeške družbe!

V letih, ko je še delala, bila si je nabrala nekaj krajcarjev, in naložila jih je bila na lično, temnorujavo knjižico hranilnice v Ljubljani. Naš gospod Peter pa je imel za take lične, temnorujave knjižice hranilnice v Ljubljani čudno razvit nos. Prav kakor kak fin prepelčar, kateremu ne odide niti zadnja prepelica v gostem prosu; ali pa kakor kak fin jazbecar, ki

pripodi vsakega jazbeca globoko iz zemlje na dan! Vsako in tudi najneznatnejšo knjižico je zavohal v fari, in revico je preganjal toliko časa, da mu ni mogla odfrfotati. Izvohal je tudi lično knjižico Mete Čehunove. In brez težave jo je pregovoril, da mu je dala knjižico spraviti, z dostavkom se ve, da se Meta takoj odpove lastnini do te knjižice, in da jo sme gospod Peter, ne da bi bil zavezan, o tem komu kake račune pokladati, po Metini smrti po svoji lastni volji uporabiti za kake dobre namene, v prvi vrsti za prekornostne „škofove“ zavode.

Bilo je že dobro poldrugo leto, odkar se je knjižica preselila h gospodu Petru. V tem so Meti opešale zadnje moči. Stroj se je čisto izrabil! Ker se gospoda ni upala prositi za knjižico — pač, pri neki priliki ga je prosila silno ponižno za „interes“, ali gospod Peter jo je zavrnil, da je to „obljubljen“ denar, katerega se ne sme nikdo več dotakniti — ker se torej gospoda ni upala poprositi za knjižico, pričela je sramežljivo beračiti. To se pravi, prihajala je v hiše, kadar je bilo kosilo ali kadar je bila večerja. Molče se je vsedla na klop pri vratih, ter čakala, da so ji dali kake odpadke. In te je potem zavžila s slastjo,

vzlic temu pa v enomer ugovarjala, da ni ničesar potrebna, in da je že doma jedla. No, ta „res derelicta“ človeške družbe je pričela sedaj umirati!

Zadnje čase je stanovala v starem Posavčevem svinjaku, iz katerega so bili napravili za silo človeško bivališče. V stare stene so bili namreč izbili nekaj lukenj, in po tleh nabili nekaj desk. V kotu tega zaboja so zhlili iz desk nekako ležišče, ga napolnili s slamo, in na to slamo je vrgla Meta dvojce raztrganih cunj in še nekaj bolj raztrgane odeje. Vse to si je Meta rešila iz valov življenja. Pač, rešila si je tudi staro, črvivo mizo, katero je postavila tik postelje. A v kuhinji — v svinjaku ni smela kuhati — kuhala je v hiši pri gospodarju in za celo to stanovanje je Posavcu plačevala 2 gold. na leto — imela je še dva lonca, oškrbano skledo in leseno žlico. To zadnje še nekoliko z dratom zvezano!

Zadnje tedne že ni mogla več hoditi. Menda največ od lakote. Sramežljivi berači tudi v naših vaseh ne vživajo posebnega usmiljenja, posebno če so na sumu, da imajo denar v hranilnici. O Meti pa se je vedelo za gotovo, da ima denar v hranilnici.

Legla je torej in obležala je na svoji slami. Stara prijateljica je prihajala parkrat na dan, ji prinašala kako mrvico jesti, ter ji pomagala in malo postregla. Tako je prišlo, če ni hotela živa v zemljo, da je morala pričeti umirati. In umirala je resnično, brez hinavstva, kakor stari pes za plotom. Umirala je torej prav resnično in prav resnobno. In sosedje, ki so jo imeli po pravici na sumu, da ima denar v hranilnici, so se — po navadi tržaške „Edinosti“ — zgražali nad njo, češ: še v smrtni uri stiska svoje krajcarje in najpo-trebnejšega si ne privošč!

Na binkoštni ponedeljek zvečer ji je postalo posebno hudo. In po gospoda so poslali. Sosedje pa so prihiteli ter dvignile tanke koščičice njenega telesca s slame. Posavka je posodila dvojce belih rjuh, da so korito-ležišče prevlekli z njima. Robavka pa je dala odejo, na kateri so se objemale pisane rožice s pisanimi rožicami. Še celo staro črvivo mizo so pregnili s prtom, in na njo so postavili sveči — bili sta edini v vasi, in posodila ju je bogata Čepunka. Prižgali so tudi rudečo svečo od Matere Božje s svetih Lušarij ter pričakovali gospoda.

Okrog koče se je nabralo skoraj vse

ne trpe drugi stanovi, vzlasti duhovniški, da se kdo vtiče v njihove stanovske razmere, tako oklenimo se tudi mi drug drugu; razumni smo dovolj, da poznamo svoje bolečine, in da si bomo znali sami brez duhovniškega varuštva pomagati: kmet vlada se sam, kakor mora tudi svoje bolečine sam prenašati!!

Ogibljite se do sile vsake posojilnice; ako vas pa že sila nažene, obrnite se do Slapske posojilnice, ki je sedaj tudi v Vipavi, in ki zbira okoli sebe samega kmeta brez duhovniškega in družnega varuštva, ki posluje z najmanjšimi stroški, mejtem ko klerikalna posojilnica naganja svoje žrtve v drago in nemškutarsko notarsko pisarno, zato, ker je notar, klerikalec postal. Ako je kdo v klerikalno posojilnico zabredel, ne daj se pri volitvah strahovati; ako ti žugajo z iztirjanjem kapitala, otreši se jih, pojdi v Slapsko posojilnico po denar, kjer se ti bodo najmanjši stroški zaračunali, in voli po svojem prepričanju in po svoji vesti.

Ako imaš kaj denarja prihranjenega, ne vlagaj ga v klerikalno posojilnico, marveč nesi ga v Slapsko, v posojilnico naše stranke, in ne daj, da bi klerikalci s tvojimi dobički tebi bič spletali ter iz teh dobičkov ob volitvah agitatorje plačevali, ki bi tvojo politično odvisnost davili, in ne podpiraj sploh klerikalne posojilnice, katera je toliko brezvestna, da najprej z denarjem lovi naše pristaše, potem jim pa že po preteku komaj pol leta kapital napove, dasi so obresti plačali samo zato, ker niso hoteli klerikalno voliti, in jim tako v teku pol leta provzroči dvojne stroške, in jih na ta način občutno in zlobno oškoduje. Klerikalci, kje je tukaj vaš plemeniti namen kmetu pomagati?

Končno opozorimo vas še na to, da se ne vpišete v klerikalno „kmetijsko društvo“, za kar vas tudi love, in ostanite pri naši stari poštenj kmetijski družbi ter prejimate še nadalje strokoven kmetijski list „Kmetovalca“ in vrnite „Narodnega gospodarja“, katerega vam klerikalci usiljujejo, in katerega so osnovali samo zato, da bi kmetijsko družbo in „Kmetovalca“ uničili.

Nasprotno pa obrnite hrbet vsem tistim, katerim smrdi naša stranka — saj jih vse dobro poznate! — Ako jim smrdi vaše politično prepričanje, smrde naj jim tudi vaši možnički, in le od daleč naj jih smejo gledati!

Ako vse to storite, zasramovali vas bodo sicer z „liberalci“ in „brezverci“, ali to naj vas ne boli. Klerikalna stranka ne tirja od svojih pristašev pobožnosti, poštenja, lepega nramnega življenja, marveč le hinavščino, farizejstvo in breznačajnost; žive dokaze imamo, da ni treba moliti, v cerkev hoditi, magari tudi 20—30 let ne k spovedi iti itd., dovolj je, da klerikalno volite, in sam dekan Erjavec s celo svojo brumno vojsko proglasi vas javno za „odlične in poštene katoliške može“, in vas bode celo — tako živi vzgledi uče — kot take v občinski odbor volil.

prebivalstvo z Ostrožnega brda in čakalo gospoda. Otroci so prižigali svečice, blagoslovljene na Svečnice dan. Dekleta so tu in tam zapela pobožno pesem. Može pa so tu in tam molili. Vse je pričakovalo gospoda!

V koči na slamnatem ležišču pa je ležala ona, radi katere se je vse to godilo. Bilo ji je kakor nevesti, in svoji ročici, ki sta bili tako tanki, kakor je tanka najcenejša sveča pred oltarjem, je časih trepetaje izvlekla izpod roznate odeje, in dvignila je tudi glavo, ki je bila podobna nekakemu večjemu suhemu češnjevemu sadu, ter spregovorila k svoji postrežnici:

„Nikoli se mi na zemlji še ni tako dobro godilo!“

In postrežnica jo je vprašala: „Češ kaj piti, revše? Nekaj hruševe vode je še tu.“

Meta pa jo je zavrnila: „Ničesar več nočem. In tudi hruševe vode ne in naj je še tako dobra in sladka. Vidiš, Marjeta, gospod Jezus prihaja pod mojo streho. In ž njim skupaj odidem z Ostrožnega brda, kjer se mi ni prav dobro godilo. Res, prav dobro se mi ni godilo! Morda me ne zavrzete! Da bi le kmalu prišel, dasi nisem vredna, da stopi pod mojo streho!“

Tako je vse čakalo na gospoda. Ali

Stari Jehova, koliko dolgo boš še to licemerstvo trpel?

Vi pa, poštene narodni Vipavci, molite in prosite starega našega Boga prav iskreno boljših časov z nebes, ter zvesto in visoko držite zastavo naše napredno-narodne stranke!

V Ljubljani, 17. februarja. Čehi in desnica.

„Hlasu Naroda“ poročajo z Dunaja: Glavna težava pri spravnih konferencah je kratkoča časa, ki nas loči od dneva, ko se snide državni zbor. Morda je to vzrok, da se pojavljajo v mladočeških glasilih glasovi, ki pozivljajo poslance k obstrukciji. Toda vsi mladočeški poslanci ne smatrajo obstrukcije za edino in najboljšo sredstvo, da pridejo iz sedanjega položaja, nego je prav verjetno, da bode češka obstrukcija razbila večino desnice in da se to pot ne razide vlada, nego parlament. Z vsoto gotovostjo se zatrjuje, da zlasti glede zakona o rekrutnem kontingentu niti poljski klub, ki ima enega člana v kabinetu, niti fevdalno plemstvo ali katoliško narodna stranka ne bode češke obstrukcije niti pasivno podpirala. Takoj v prvi seji izvrševalnega odseka desnice se bode to Čehom pojasnilo. Treba bode torej še premisliti, ali se naj obrne češki klub k taktiki, ki mu je pravila že enkrat fiasko in zavirala češki narod za dalje časa v napredku. Razbiti desnico in odpovedati se večini je seveda najlažje, kar se da doseči.

Spravne konference.

Pododsek za Češko je že dognal svojo nalogo in je izvoljen dr. Eppinger poročevalcem pred plenumom. Glede vpeljave direktnih volitev v kmetijskih občinah se je dosegla edinost, deželni zbor se razdeli v veleposestniško, češko in nemško volilno kurijo. Za Češko se je doseglo v pododseku precej točk, za katere so se Nemci in Čehi zjedini. Težji posel ima pododsek za Moravsko. „Nar. Listy“ pa vendarle ne verjamejo, da bi imele konference kaj uspeha.

Francoski škofje — puntarji.

Kakor povsod, hoče biti tudi na Francoskem cerkev država v državi. Klerikalizem je na Francoskem danes silna moč, ki vpliva z največjim uspehom na politiko in vse javno življenje. Čudna je zares prikazen, da je med tem najsvobodomiselnijšim in najnaprednejšim evropskim narodom tudi toliko mračnjastva. Waldeck-Rousseau je končno vendarle prijel za vrat red asumpcionistov, ki je bil ena najtrdnjših in najnevarnejših klerikalnih trdnjav. Hkratu pa je pritisnil tudi druge rede, ki so spletkarili proti republiki in podpirali z denarji in moralno razne puntarje. Toda tu so se pokazali francoski klerikalci brez krinke. Razni nadškofje, škofje, župniki i. dr. so vstali ogorčeno proti vladi, protestirali slovesno ter napadali žaljivo ministrskega predsednika, kakor da nima prav nikake pravice vtikati se v cerkvene zadeve. Nadškof v Aixu, Gouthé Soulard, pa je pisal glavnemu uredniku lista „La Croix“, katerega izdaja v 2,000.000 izvodih tiskarna

gospoda ni hotelo biti. Končno se je družba razšla. Šele proti jedni po polnoči zažvenkljal je zvonček v dolu. In obhajilo je prišlo do Ostrožnega brda.

Ko pa je postavil gospod Peter na črveno mizo tik Metine postelje staro burzo, opazil je, da svete hostije v nji ni bilo. Otrpnil je od straha in groze ter je zajčal:

„Boga sva izgubila! Kozica! Boga sva izgubila!“

In Kozica je zatulil: „Boga sva izgubila, a jaz dobro vem, kje!“

Duhovnik in cerkovnik sta brez daljše besede pograbila svoje reči ter pobegnila z Ostrožnega brda, kakor bi za njima gorelo. Bodisi, da sta hotela izgubljenega Boga iskati, bodisi da sta ga hotela znova iz cerkve prinesiti! Sosedje in sosedje, ki so se bili, kadar so začuli zvonček v dolini, zopet zbrali okrog kočje-svinjaka, so strmeli ter soglasno izrekli, da kaj tacega še niso doživeli. Končna soglasna sodba pa se je glasila tako, da mora to biti božja kazen, in da mora biti Čehunova Meta velika grešnica, ker jo je zadela ta božja šiba. O Petru, gospodu, pa ni zinil nihče niti žal besedice!

V svojem koritu pa je ležala „velika grešnica“ kakor bi bila okamnena.

asumpcionistov, sila, da, nečuvno imperinentno pismo, v katerem psuje Waldeck-Rousseau na najprostejši način. Očita mu, da je nizek lažnjivec, ker je Waldeck-Rousseau trdil, da je bil Gouthé-Soulard že večkrat karan radi političnega spletkarjenja in neposlušnosti. Ministrstvo je na to takoj odredilo, da se temu nadškofu plača ustavi ter predlagalo, da se odstavi. Resnica pa je, da je ta nadškof lažnjivec, kajti ne le grajan, nego tudi kaznovan je bil že opetovano radi svojega puntanja proti vladam, dasi se ima zahvaliti za svojo kariero le liberalnim ministrstvom, ki so ga napravila proti ugovoru papeža škofom in potem nadškofom. Toda ta klerikalni glavar ne pozna hvaležnosti sedaj, nego ruje in hujska proti republiki kot največji kričač ter psuje od Boga priznana vlado Francoske kakor preprost žganjar.

Vojna v Južni Afriki.

V London je došla 16. t. m. sledeča uradna brzojavka: Lord Roberts javlja iz Jacobsdala, da je general French s topničarstvom, konjeništvom in pešaki na konjih dospel v Kimberley. Ta senzacijska vest, ki se nam zdi precej neverjetna, je zbudila splošno začudenje. 120 dni je bilo mesto Kimberley oblegano ter mu je primanjkovalo že vsega, tako da bi se ne moglo več dolgo ustavljati generalu Cronje. Zlasti boleznini so divjale v mestu, in ljudje so umirali v velikem številu. Vojaške operacije, ki naj bi oprostile Kimberley, je vodil maršal lord Roberts, in podrejeni mu general French je imel nalogo s svojim korom, ki je štel baje 30 000 mož, prodreti skozi vrste Burov do Kimberleya ter ga osvoboditi. V oficialnem poročilu pa se ne javlja, da bi bila, predno so vdrli Angleži v Kimberley, med Buri in Angleži kaka bitka. Ali so se Buri Frenchu kar brez boja umaknili? Jako čudno je, da bi bil dosegel general French brez vsakega, ali vsaj brez vsakega večjega boja to, česar ni mogel doseči general lord Methuen z nad mesec dolgim hudim naporom. Kje pa je sedaj Methuen s svojo vojsko? Kakšno vlogo igra? Marsikaj je nejasnega in neverjetnega v tem zmagovitem angleškem poročilu. Če pa je resnično, da je Kimberley v rokah Angležev, je to za nadaljnji razvoj vojne v Južni Afriki velike važnosti. Angleži bodo začeli operirati proti Bloemfonteinu, glavnemu mestu države Oranje. To bi prisililo Bure pred Ladysmithom, da zapuste svoje ondotne pozicije ter pohitijo domov Bloemfonteinu na pomoč. Sicer pa do te ure še nismo prepričani, da bi bili Angleži res že v Kimberleyu. — V Kaplandiji so imeli Angleži zopet smolo. Umakniti so se morali iz Rensberga ter se potegnili nazaj do Arnudela.

Dopisi.

Iz Ribniške doline, 15. februarja (Predpustne zabave.) Letošnji predpust postaja pri nas čedalje bolj živahen. Pred par tedni se je ustanovila v Dolenji vasi poleg konsumnega društva prepotrebna zadruga tretjega reda. Sam presvetli knezo-

škof nas je počastil pri ustanovitvi tega reda ter z občudovanja vredno vstrajnostjo sprejemal in spovedoval tercijske in tercijske. Da se pri tej priliki ni pozabil na agitacijo za tamošnje konsumno društvo, je ob sebi umevno, kdor pozna gorečnost našega vrhovnega dušnega pastirja za to katoliško gospodarsko organizacijo. Obiskal je tudi načelnika konsumnega društva in s tem odobril postopanje društva in načelnika in tako pridobil mnogo novih članov, katerim seveda ni treba vplačevati pristopnine. To je vzpodbudilo načelnikovega namestnika, g. kaplana, da je porabivši neko notico v „Slov. Narodu“, z lece pljuval na „liberalne“ trgovce v Dolenji vasi, rekoč, da njega, kaplana, na nečuden način preganjajo in opravlajo, in da so s hudičem v zvezi. Strastno je svaril svoje vernike, da naj se ogibajo dotičnih hiš, kjer se nahajajo od konsumnega društva neodvisne prodajalnice in gostilne. Ker so v Dolenji vasi samo trije trgovci, kateri imajo tudi gostilne, je takoj vedela cela fara, da so ti trije trgovci s hudičem v zvezi, akoravno jih oznanovalec sv. vere ni imenoval imenom. Posledice te božje besede na leci so se tudi takoj pokazale. Konsumno društvo je pridobilo mnogo novih členov, župljani se skrbno ogibljejo zakletih hiš, boječ se, da izgube kaplana in da bodo pogubljeni. Ako se pomisli, da je ravno v tej občin, še mnogo ljudi, posebno ženskega spola, kateri še vedno verujejo na vraže in mislijo, da še dandanes hodijo čarovnice na Klek v ris plesat, je umevno, da imajo to, kar so gospod na leci povedali, kot pribito resnico. Razdraženost ljudstva po tej propovedi, o kateri je že poročal pred kratkim prizadet mož v tem listu, se je takoj pokazala. Fanatizovani fantje so pošteno nabili sina bolnega moža, kateri baje čita „Slov. Narod“. Žuga se, da pridejo tudi drugi liberalci na vrsto. Nekemu fantu so obljubili 5 gld., ako pretepe učitelja, ki vestno opravlja svojo službo in še nikomur ni dal povoda, da izkaže nad njim svojo katoliško surovost. Storilci se bodo morali zagovarjati radi tega pred sodiščem in v interesu javne varnosti in morale je želeli, da se kaznujejo eksemplarično. Takov sad je tedaj obrodil misijon v Dolenji vasi, ki se je vršil pod avspicijami g. knezoškofa. Nečemo trditi, da je to provzročil on, žigar pobožnost je znana, a zahtevati smemo od njega, da se odločno vpré takim izgredom in da pouči svoje duhovnike o tem, kaj spada na leco. Ako tega ne stori, potem se mu lahko reče: qui tacet, consentire videtur. Katoliškim organizatorjem se bode posrečilo uničiti nekatere napredne trgovce in morebiti najpoštenejše. A za kako ceno? Zdravi človeški razum in logika silita do sklepa, da mora tudi priprosto ljudstvo sčasom priti do prepričanja, da se vera zlorablja v politične in sebične namene, da oznanovanci sv. resnice na lecah ne govoré resnice. Tako prepričanje bode storilo konec samovladi duhovniški. Danes sta prišla poštenost in značajnost ob veljavo, hinavstvo in farizejstvo se širi in šopiri. Tudi

Dalje v prilogi.

Njena prijateljica je stokala v kotu: „Boga so izgubili, ta pa umira in Boga bi bila tako potrebna!“

Čez nekaj časa se je oglasila bolnica v postelji: „Kaj praviš Marjeta, da so Boga izgubili? Kdo pravi! kdo pravi!“

Na to se je pomirila ter pričela samo s sabo govoriti: „Boga niso izgubili! Boga ne smejo izgubiti, ker ga pričakujem. In glejte, in glejte, res že prihaja! Po hribu proti Ostrožnemu brdu stopa, in trnjevo krono ima na glavi in križ na rami! Njegove oči pa so obrnjene proti meni in le proti meni! Kako dobre so te oči in žarek iz njih gre skozi moje možgane, da ne čutim več bolečin. Od kod ta luč, Marjeta, od kod ta luč? Ali ga ne vidiš Gospoda? Do vrat je že prišel, in svitlobo ima pred sabo, in za sabo ima svitlobo! Glej, vrata so se odprla, vstopil je v beli obleki in obraz se mu sveti bolj, kot se sveti samo solnce! Marjeta, h meni prihaja! Pristavi stol h postelji in obriši ga, prav dobro ga obriši, da se moj Bog k meni vsede, in da se ne vsede v prah!“

Ta živalica, ki se v življenju ni nikdar smejala, ali prav malokdaj, se je tedaj v smrtnem trenutku tako sladko zasmejala, da stara Marjeta tega smehu ni mogla nikdar več pozabiti. Da je gledala tedaj z

Mete umirajočim očesom, bi bila videla, kako je pravi Krist pristopil h postelji, položil roko na glavo bolnici ter ji otvoril vrata v večno veselost.

S Kristom je odšla z Ostrožnega brda!

* * *

Drugi dan so naši pastirčki škaltljivo s sveto hostijo v šumi in srečno so jo rešili v župnišče. Presvetli, ki stebrov konsumnih društev ne prestavlja rad, pa je moral gospoda Petra vendarle prestaviti. Prestavil ga je v Srednjo vas pri Ribnici.

Od tam pa nam „Slovenec“ ravno kar tole sporoča: „Hvala Bogu, dobili smo novega gospoda, vzornega božjega služabnika, gospoda Petra! Taki duhovniki so nam pravi božji blagoslov, ker žive z narodom za narod. Takoj, ko je gospod Peter tu sem prišel, opazil je, da nas odirajo naši trgovci-oderuhi. Zastavil se je z vsemi močmi za vstajevitev prepotrebne konsumnega društva. In danes že imamo to društvo. Gospodu Petru pa Bog stoterokrat povrni trud, kojega so imeli za nas!“

Sedanjemu rodu v pouk, bodočemu rodu v strmenje in vsem svredcem duhovskega in neduhovskega stanu v zasluženo slavo spisal in zapisal je resnično to pri-poved dr. Ivan Nevesekdo.

najlepši Kristov nauk: „ljubite se med seboj“ se je nadomestil s sovraštvom do svojega bližnjega. Ako spoznaš pravega hinavca, lahko prišežeš na to, da spada h klerikalni stranki. Prišli smo že tako daleč, da je znak katoliškega mišljenja pristop h kakemu konsumnemu društvu, kjer se prodaja židovski pofel in jeruš. Ako se celo nekatere kmete odvrta od kmetijske družbe, o kateri vsakdo ve, da jim je le koristila in mnogo več dajala, kakor prejemala od njih, potem se ne čudite, ako tudi mnogi zapeljani raje kupujejo slabše in dražje blago v konsumih, nego pri poštenih trgovcih. „Slovenec“ se hujuje nad tem, da se v listih objavljajo grehi posameznih duhovnikov, kateri bi se pri normalnih razmerah zamolčali in prikrivali, a pregleda naj vrsto svojih pristašev po deželi in našel bode, da se ravno tisti gospodje najbolj poté za konsumna društva in pobijajo liberalce, ki imajo največ masla na glavi. Svesti so si, da se jim na tak način vsi grehi in zmote odpuste. Radovedni smo na tistega moža iz naše doline, kdor bi si upal trditi, da je tisti trgovec iz Dolenje vasi, ki je prav živo in resnično popisal sedanje razmere, manj pošten in moralen, kakor glavna dva stebra tamošnjega konsumnega društva. Od 18. do včeraj 27. t. m. to je do pustnega torka bode tudi v Ribnici sv. misijon. Po sedanjem programu bode pustnega torka popoldne g. knezoškof sam vodil procesijo po trgu! Ne vemo, kaj ga je privedlo do tega v tem času gotovo nenavadnega koraka, ali gola pastirska ljubezen do nas ali pa misel, da je Ribnica prava Sodoma in Gomora, katero je treba spraviti na pravo pot. Poslednje je neopravičeno, ker ne poznamo bolj mirnega in tihega trga, nego je Ribnica, svojega ljubezen in naklonjenost bi nam pa g. knezoškof izkazal ob drugem, bolj priključnem času. Pustni terek procesija pod vodstvom škofovim! Ali ni to prava persiflaža svetih opravil? Kdo naj daje poročstvo za to, da se procesija ne zmeša s kako maškardo, in da se prepreči izgrede, kateri bi lahko imeli neprijetne posledice. Ako bi bile spodobne maškade v mejah dostojnosti kaj tako strašno pregrešnega potem bi jih morali papeži v Rimu in drugih italijanskih mestih že davno odpraviti. Oglejte si corso v Rimu. V tekočem tednu se ljudstvo primerno pripravljalo na misijon. Možje, žene, fantje in dekleta morajo hoditi po spovedne listke, kateri se prodajajo v cerkvi. Cena za listek znaša 8 soldov, a plačuje se nsvadno po 20 vinarjev, a tudi po 1—2 kroni za listek na korist škofovim zavodom. Čim več se plača, več zasluže se ima. „Wie das Geld im Kasten klinget, so die Seele in den Himmel springt“. To barantanje nas spominja na čase reformacije, ko so se odpustki prodajali. Nad škofovimi zavodi bi se ne ogrevali, akoravno ne razumemo njih potrebe, ako bi jih moglo škofijstvo vzdrževati s svojimi sredstvi in z v resnici prostovoljnimi doneski. Ako pa vidimo, s kako silo se nalaga ljudstvu tako nepotreben in občuten davek, koliko časa bodo izgubile delavne moči v teku 14 dni, koliko bodo trpeli na imetku in zdravju, ne moremo molčati in se ogniti pravični kritiki. Tudi molitev in cerkvena opravila morajo imeti svoje meje in svoj čas, da se ljudje ne privadijo pohajkovanju. Do sedaj je bilo dovolj, ako je ljudstvo v adventu, v postnem času in v majniku bolj pogostoma zahajalo v cerkev. Sedaj se je že predpust pritegnil. Naša dolina je zelo obljudena, zemlja sama ne more preživeti prebivalstva, pomagati morajo domača industrija, krošnjarstvo in Amerika, da se ohrani. Ako to odpade, ga verske prenapetosti in konsumna društva ne rešijo gmotnega pogina.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. februarja.

— Velevažen sklep c. kr. kmetijske družbe. Lansko leto in sicer dne 7. aprila se je glavni odbor izrekel načeloma za tako preosnovo kmetijske družbe, da dobi posredovanje kmetijskih potrebščin po kmetijskih podružnicah zakonsko obliko, in da bo tem podružnicam eventualno omogočeno, pridelke udov zadružnim potom spravljati v denar. Vsled naročila glavnega odbora, je družbin tajnik sestavil načrt taki preosnovi in je bil, kakor poroča »Kmetovalec« v zadnji seji glavnega odbora sprejet naslednji njegov

predlog: »Pridržujoč sedanjo upravo in način delovanja družbe in podružnic, naj se spremenijo družba in podružnice v registrovane zadruge z omejenim poročstvom. Podružnice naj delujejo, kakor dosedaj za pospeševanje kmetijstva v svojem okolišu, a naj delujejo vrhu tega kot nakupovalne in prodajalne zadruge, in sicer s strogo omejitvijo na gospodarske potrebščine, zlasti pa mora biti izključeno kolonijalno in manufakturno blago, celo pa opojne pijače. — Glavna družba naj pa deluje istotako, kakor dosedaj, a kot zadruga naj bo zaveza ter prigledna oblast podružnic in strogo kmetijskih zadrug in društev, ki se prostovoljno priključijo družbi. Sedanja družbena pravila naj se v svrhu take preosnove prilagode zahtevam zakona z dne 9. aprila leta 1873. ter naj se predlože prihodnjemu občnemu zboru družbe«. Ta predlog je bil odkazan posebnemu odseku, da načrt uredi in v prihodnji seji o njem poroča. Istotako je bil tajnikov predlog glede snovanja živinorejskih zadrug in zadrug za rejo bikov ter g. Lenarčiča predlog o snovanju konjerskih zadrug odkazan posebnemu odseku. O pomenu teh sklepov govorili bomo še posebej in obširnejše tekom prihodnjih dni.

— Izpred celjskega porotnega sodišča. Piše se nam: Živo sliko žalostnih sodnih razmer v Celji nam je podala včerajšna porotna obravnava zoper O. Ambrožiča, urednika obskurnega celjskega nemško pisanega lističa. V svoji nesramnosti in pa ker ve, da mu pristojne oblasti pripuščajo najširše polje, piha, blati in brizga ta izmeček slovenskega rodu svoj strupeni sok na vse strani, kakor močerad, če se ga dotakneš. Može sicer ni vreden, da se pošten Slovenec celo pred kazenskim sodnikom ž njim peča; vendar se je hotelo enkrat pokazati, da tudi za njega rastejo koprive na svetu. Štiri slovenski možje, katerim je njegov umazan jezik preslab, da bi polizal prah z njihovih črevelj, in slovenski Sokoli so naperili zoper njega obtožbe zaradi pregreškov zoper varnost časti. Te obtožbe so bile predmet včerajšnji porotni obravnavi. Senatu obstoječemu iz gg. svetnika Perka in adjunkta Rogozinskega je predsedoval svetnik Kacijančič. Na porotni klopi razven dveh Slovencev sami zagrizeni Nemci. Obtožbe so zastopali gg. dr. Dečko, dr. Vrečko, dr. Hrašovec in dr. Sernec; zagovarjal je celjski bežič dr. Mravlagg. Prva obtožba je prišla na vrsto na g. Antona Cvenkela v Sevnici, ker je Vahtarica v nekem skrajno surovem članku očitala njegovemu, že zamrlemu očeta, da je bil zaradi navadne goljufije obsojen in kaznovan. Stari zaprašeni sodni akti so včeraj dokazali lažljivo očitaje, ker je bil g. Anton Cvenkl star. le obsojen radi pregreška po § 486. kaz. zak., kar se pa ob prožnosti te kazenske določbe vsakemu trgovcu lahko pripeti. Porotniki so v tem pogledu jim stavljeno vprašanje soglasno zanikali. — Kot drugi so nastopili Sokoli celjski, zagorski in novomeški, ker je obtoženec v zlobno zavutih člankih jim očital, da so na izletu v Sevnici raz streho Simončičeve hiše opetovano strgali cesarsko zastavo in se pregrešili takorekoč žaljenja Njegovega Veličanstva. Obtoženec je sicer nastopil dokaz resnice, ki se mu pa niti v najmanjšem ni posrečil. Pač pa je potrdila včeraj cela vrsta prič, da je zastava sama padla raz streho, ker je bila slabo pritrjena, da je Sokol Zabukovšek na tleh ležečo zastavo lepo pobral in naslonil na zid. To je včeraj Zabukovšek potrdil pod prisego in njegovo povedbo so soglasno potrdile še tri druge prič. Kljub temu so porotniki stavljeno jim vprašanje, če je toženec s krivičnim očitanjem obdolžil Sokole nečastnega dejanja — zanikali z devetimi glasi proti trem. Tretji tožnik je bil g. Gostinčar, kateri je skozi pol leta sém v toženem lističu imel stalno rubriko. »Strolch«, »Mordbube« so bili njemu dani laskavi priimki. V koliko so bila opravičena natančevanja in očitanja, je pokazala porotna obravnava dne 13. t. m., na kateri je g. Gostinčar v oprostilni razsodbi zadobil slovesno oproščanje. Tukaj je bil torej že a priori onemogočen vsak od toženca poskušen dokaz resnice, ker govorila je dovolj jasno razsodba istega porotnega sodišča. Vendar so porotniki v smislu kazenskih določb po § 491. kaz. zak., oziroma 496. kaz. zak. jim stavljena sed-

mera vprašanja zanikali soglasno, oziroma z 9 glasi proti 3 in 8 glasi proti 4. Potrdili so le eno vprašanje na navadno zmerjanje ali psovanje in to soglasno. Najbolj je Celjane srbela obtožba dr. Serneca, katera se je koncentrovala v sedmerih vprašanjih na porotnike. Obtoženec je v dokaz resnice spravil pred sodišče ves »trač«, kolikor ga premlevajo brezrobe klepetulje na celjskem glavnem trgu. Ta »trač« so prišli na komando zastopat župan Stiger, ki se je pod prisego zaslišal povzpeld do gorostasne trditve, da on o Sernecu, s katerim je Stiger mnogo občeval, ni znal, je li Slovenec ali Nemec; dalje podžupan Rakuš in dr. Glačnik iz Maribora. In ves ta »trač« je zopet premlel buržikozni dr. Mravlagg v vidno zadovoljnost galerije in — porotnikov. Dr. Mravlagg je imel ta dan smolo. Zastopniki obtožbe so mu dajali po grbi udarec za udarcem, da mu je kar sape zmanjkovalo. Tudi predsednik si ga je v milih izrazih kake trikrat privoščil. Toda skrajno zavraten in nesramen kakor je mož silil je le vedno s svojimi beznikišimi dovipi na dan. Zato pa je prav zaslužil krepko krcanje po prstih. Porotniki pa so uvaževali njegov glas ter — v zadevi dr. Serneca — zanikali šest vprašanj in le eno potrdili. — Obtožba dr. Hrašovca je zavzemala šest vprašanj. Porotniki so z osmimi glasi proti štirim zanikali pet vprašanj ter potrdili le eno z 11 glasi. V zmislu teh porotniških izrekov je sodišče ob 4. uri zjutraj obtoženca krivim spoznalo pregreškov zoper varnost časti po § 496. kaz. zak. glede gospodov Gostinčarja in dr. Hrašovca in po § 491. kaz. zak. glede g. dr. Serneca ter ga obsodilo na 100 gold. denarne globe ali dvajsetdnevni zapor. Glede vseh drugih predbacivanih mu dejanj pa je sodišče moralo obtoženca oprostiti. — Zaradi primere prijavljamo obsodbo g. Bega, urednika »Domovine«: bil je prejšnji dan obsojen na tri tedne zapore.

— Vihar v nemškem taboru na Štajerskem. Štajerski nacionalci so strašno razburjeni. Deželni odborniki dr. Derschatta, dr. Kokoschinegg, dr. Reicher in dr. Schindler so sklicali vse nemške državne in deželne poslance na Štajerskem in vse nemške in nemškutarske župane iz Spodnjega Štajerja na dan 19. t. m. v Gradec na shod, ki naj se posvetuje, kake korake je storiti proti vladi, ki namerava atentat na štajerke Nemce. In atentat je strašen. Imenovati hoče za Spodnji Štajer »slovenskega« šolskega nadzornika v osebi gosp. Petra Končnika gimnazijskega ravnatelja v Celju. »Grazer Tagblatt« rohani, da pride vsled tega nemška večina v dež. šolskem svetu »skoro« v nevarnost, da je to prvi korak k razdelitvi Štajerske. Kaj neki poroče k temu g. Peter Končnik? Kaže se, da začno štajerski nacionalci velik boj in zato se še povrnemo k tej zadevi.

— Nova vera? Izanci so v strahu. »Ta mali kaplan«, ki je tudi katehet, ima navado, da spodi iz šole tiste otreke, katerim stariši nečejo kupiti novega katekizma, ker je še dober tisti, ki so ga otroci rabili lansko leto. Postopanje katehetovo je Izancem neumljivo, nam pa ne. Izanci se vprašujejo, če je bila vpeljana nova vera, da stari katekizem ni več za nič, češ, saj se v vseh katekizmih more le jedna resnica učiti, in bi moral lani kupljeni tudi še letos dober biti. E, ljube duše, saj ne gre za vsebino. V novem katekizmu se ravno tista vera uči kakor v starem, toda katoliška tiskarna je založila nov katekizem, in da bo več dobička imela, zato sili kaplan, da se morajo stari katekizmi zavreči in da morajo kmetje svojim otrokom nove kupiti.

— Novomeškemu vodovodu zgago delujoči klerikalci. Iz Novega mesta se nam piše: Gospod urednik! Klerikalci so pač povsod jednaki. Prav imate in hvaležni smo vam, da bijete kot jedini slovenski dnevnik neizprosno boj proti ti zalegi. Tudi mi hudo čutimo klerikalstvo. Proti objavljeni ugodni razsodbi c. kr. okrajnega glavarstva novomeškega v zadevi našega vodovoda predalo se je v celem 41 prizivov. Največjih je iz najmanj interesovane podgrajske župnije, kjer nadaljuje svoje herostratsko počenje župnik Česenj iz Mehovega. Pridno se-

konduje mu pa »naš bodoči poslanec« —, kakor nam ga je nekoč imenoval neki dolenski župnik, dostavljajoč »saj Pfeifer je že prestar in preveč gluh« — znani dvo-rezni gospod »Štambur«, župan velike te štiri župnije obsežajoče občine. Seveda imajo »očka Štambur«, kakor vedno tuli v tem vprašanju dva železa v ogaju. Dočim se delajo na jedno stran za vodovod vnetega in sploh naprednega, hlepi ta lisjak pri kmetu po populariteti. Mesto, da bi ljudstvo poučeval, da mu bo vodovod le v korist in jim prizive odsvetoval, odobrava še zagriznjeni ta sovražnik novomeški kmetijski upor proti vodovodu. Pri županstvu napravili so med drugimi samo jeden priziv s 16 podpisi. Pa skupili so ubogi kmetje. Plačati bodo morali radi nekolekovanja 42 kron globe. Kdo bo to plačal? Morda županstvo? Vstavite g. župan vendar že jedenkrat Vaše našemu mestu kljubujoče delovanje. Saj vidite, da nimate sreče s svojimi projekti. Padli ste z mostom. Padli v zadevi kandijskih tržnih dnevov, padli menda tudi v uradnim poslopm okrajnega glavarstva itd. Ker nimate z svojim »uma svitlim mečem« sreče, poskušajte se na drugem polju. Pri-liko imate baš sedaj. Opasujte jekleni meč ter pojte kot »Stamm-Bur« svojim za prostost se borečim bratom junakom na pomoč ali se pa spametujte, izsedajte klerikalno kljuse in bodite dober sosed Novemu mestu, brez kojega bi bila Kandija jedna zadnjih vasij na Kranjskem.

— Repertoire slovenskega gledališča.

Jutri popoldne ob 1/4. uri je ljudska predstava. Igrali bodo »Županovo Micko« in peli »Ksenijo« ter III. dejanje »Jamske Ivanke«. — V terek bode gostoval g. Ign. Borštnik v vlogi Nandeta v narodni igri »Rokovnjači«.

— Slovensko gledališče. Včeraj je nastopil tenorist praške opere, gospod Bog. Ptak z najlepšim vspehom v vlogi Dalibora. Žel je največje priznanje. Tudi sicer je vspela opera krasno. Več v ponedeljek.

— »Benetke v Ljubljani«. Vnovič opozarjamo na veliko »Slavčevo maskarado«, katera se vrši jutri, v nedeljo, 18. t. m. v »Narodnem domu«, in za katero so se izvršile obsežne dekoracije in priprave. Dekoracije so jako lepo pogojene in tudi tapetniška dela zelo okusno prirejena. Naj nihče ne zamudi obiskati jutri »Benetk«, da se prepriča o njih krasoti. Ker so nam radi vsestranskega zanimanja za to maskarado vsa vabila pošla, naznanjamo vljudno, da je vstop dovoljen tudi brez posebne vabila, samo maske dobe vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime. Da se maske ognje vsaki neprimliko zvečer pri blagajni, jih opozarjamo, naj si blagovole priskrbiti vstopnice tekom jutrišnje nedelje. Prodajale se bodo ves dan v »Narodnem domu« v restavraciji na desno. Na došlo vprašanje glede fantazijskih mask pripomnimo, da so vse maske dobro došle. Preskrbelo se je tudi, da bodo ta večer cene jedilom in pijačam povsem navadne brez povišanja. Cene bodo nabite pod galerijo. Radi končnih notranjih del bode dvorana jutri podnevi za občinstvo zaprta ter vstop ni dovoljen. Ako upoštevamo izredno zanimanje za to maskarado, ki se kaže v prijavljanju mask in vprašanj po vabilih, smemo biti prepričani, da bodo imele »Benetke« v nedeljo mnogo izletnikov.

— »Sokol« se udeleži jutrišnje maskarade bratskega društva »Slavec« po deputaciji, da se odzove prijaznemu vabilu. Odbor vabi člane, da se udeležijo v obilnem številu. Sokoli, ki se udeležijo v popolni društveni opravi se zbirajo jutri ob 8. uri zvečer v restavraciji »Narodnega doma« na desni pri tleh.

— Kolesarsko društvo »Ilirija« pozivlja svoje člane, da se polnoštevilno udeležijo jutrajšnje velike maskarade pevškega društva »Slavec«.

— »Gledališki večer« bode danes ob 8. uri zvečer. Vspored je že znan. Apeliramo še zadnjič na rodoljubno občinstvo, da poseti v največjem številu to veselico, ki ima strogo humanitaren namen.

— Slovenska vzajemnost. Prejeli smo naslednjo, z včerajšnjo našo brzojavko vjemajočo se izjavo: Odbor akad. društva »Slovenija« na Dunaju izjavlja, da ni prejel od poljskega akad. društva »Ognisko« niti v poljskem, še manj pa v nemškem jeziku kak dopis v zadevi Prešernove

slavnosti z le približno vsebino: „Mi nismo Slovani in Vas prosimo, da nas v prihodnje s takimi stvarmi v miru pustite“. Vse kar se piše o tem, je izmišljena laž, ki ima namen že itak težak položaj odseka za prireditev Prešernove slavnosti še bolj otežkočiti. — Dostavljam, da smo to vest posneli iz čeških „Radikalnih Listov“.

— **Sokolova maskarada** bo sicer še le na pustni torek, a že se čujejo prav zanimive vesti o njej. Sokolov dekoracijski odsek je prav marljiv, in komaj bodo izginile Benetke iz Sokolovih prostorov, pričarale se bodo v nje slikovite podobe iz raznih delov Afrike. Za danes naj povemo le toliko, da bode videti gornjo Afriko s piramidami, s sfingami itd. v osrednji Afriki bode glavni del veselice v tropičnih krajih, na jugu pa se bode iz daljave lahko gledalo na Bure in Angleže — če ne sklenejo prej miru. Oglašenihi je že več zanimivih skupin, o katerih bomo kaj več povedali prihodnjič. Vse obeta, da letošnja maskarada ne bode samo dosegla vse dosedanje, nego jih bode še prekosila in nadkrilila.

— **„Russkij kružok“** v Idriji je kljubu vladni nagajivosti srečno stopil v življenje in pričel svoje delovanje. Ker je modra previdnost vlade zaprečila poučevanje, nadaljuje se s toliko večjo previdnostjo in vstranostjo učenje ruskega jezika. Teoretične težave so po večini že premagane, tako da si je društvo že naročilo dva leposlovna tednika in jeden dnevnik. Uspehe v učenju ruščine je pa tudi praktično bilo možno pokazati že dvakrat, namreč ko so člani sedanjega „Russkega kružka“ imeli goste — iz Rusije. Na svojem znanstvenem potovanju sta se namreč v prvi zdravnik N. N. Romer, in v drugi ing. prof. A. I. Ivanov iz Petrograda pomudila tudi med ruščine učečimi se Idričani. Bila sta sila prijetno iznenadena, ker sta ob stebru „nemškega mostu“ do Adrije, v „nemški“ Idriji našla krvne brate, ki se uče, razumejo in celo govore ruski jezik. A še tembolj veseli so bili člani „Russkega kružka“, ker so imeli priliko naučiti se marsičemu, zlasti spoznavati ruski jezik in ruske razmere iz ust Rusov samih. Pa kako popolnem se je vsa družba razumela v ruščini — na srd in zavist prusjakov! Prusjaki, celo v c. kr. službi, sicer dobro vedo, da spoznavanje ruskega jezika in ruske književnosti nima politične ali narodnostne nevarnosti za nje, ker to kulturno stremenje ostane vsled slovenske kratkovidnosti, nemarnosti in strahopetnosti osamljeno in prehodno, vendar njih Wolfsova zagrizenost jim ne da mirovati. Med temi zagrizenci se pa nahajajo celo taki gospodje, od katerih bi tega ne bili nikdar pričakovali. Za sedaj prizanesemo javnosti z njih imeni, a če kmalu ne bo drugače, bo treba brezobzirno zaročiti. No kljubu nasprotstvu na jedni, in nemarnosti na drugi strani, se „Russky kružok“ veselo razvija in begom hiti do cilja. In ko v kratkem doseže svoj namen, znanje ruskega jezika celo med meščanstvom slovenskim, tedaj morda pripomore „prevoshoditeljstvu“ baronu Heinu vesela vest, da se je „Russkij kružok“ razšel, k izboljšanju njegovega šibkega zdravja, katero mu je morda tudi ta kružok omajal.

— **Strokovni tečaj za krojače** koga je priredil, kakor smo že omenili c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju, je, kakor kaže izredno zanimanje udeležencem jako dobro došel. Pouka, ki traja vsaki dan od 2—6 ure popoldne, vdeležuje se 20 mojstrov in 10 pomočnikov. Tečaj trajal bode približno štiri tedne. Že v prvem tednu dosegel se je jako lep uspeh, o čemur pričajo risbe in konstrukcije raznih životnih oblik. Najbolje spričevalo za potrebo in veljavo tečaja je pa okolnost, da nihče izmed vpisanih vdeležencev navzlic zamudi pri delu in prislužku od pouka ne izostaja. Kdor se za stvar zanima, pregleda lahko napredovanja pouka vsaki dan dopoldne ali pa od 1—2 ure popoldne v dvorani „Mestnega doma“.

— **Županstvo v Lukovci** nam z ozirom na dopis, ki smo ga prijavi, dne 15. t. m. naznanja, da želi županstvo in večinoma cela fara Brdo, da bi sedanji župni upravitelj g. Krajec stalno tam ostal, ker se čisto nič ne vmešava v privatne zadeve in gostilni skoraj nikoli ne obiskuje.

— **Iz Ilirske Bistrice** se nam poroča: Veliko Jelovškovo posestvo v Il. Bistrici kupili so za skupno ceno 52 tisoč kron

gospodje Ivan Valenčič veleposestnik v Trnovem, Josip Samsa, župan v Il. Bistrici in Andrej Znidaršič strojar istotam. Iz posestva nameravajo napraviti tovarno usnja. Bistrica nekaj časa sem vrlo napreduje, saj imamo že nekaj narodnih tvornic. Iz gostilne „Jelovšek“ napravili bodo „Narodni dom“. Dal Bog, da bi se ta misel čim prej uresničila!

— **Iz Zagorja ob Savi** se nam poroča: Dne 25. t. m. prirede v Zagorju ob Savi ondodni samci sijajen plesni venček v prostorih g. Ivana Müllerja. V to svrhu se vrše velike priprave, iz katerih že sedaj razvidimo, da se bo udeležencem nudilo ob priliki venčka obilo zabave. Pri plesu svira godba c. in kr. pešpolka Leopold II, kralj Belgijski.

— **Prešernova slavnost v Gornjem gradu.** „Narodna čitalnica“ in „Pevsko društvo“ v Gornjem gradu priredita v prostori gostilne Mikuš v nedeljo, dne 18. t. m. sijajno Prešernovo slavnost. Vspored: I. 1. Dr. G. Ipavic: „Mojo pesem“, mešan zbor. 2. Slavnostni govor. 3. K. Mašek: „Kam“, moški zbor (Besede Prešernove). 4. K. Mašek: „Vojaška“, moški zbor (Besede Prešernove). 5. Dr. Fr. Prešeren: „Slovo od mladosti“, deklamacija. 6. Narodne pesmi. Harmonizoval Hubad. Mešani zbori. a) Luna sije (Besede Prešerna). b) Prišlo je muška. c) „Škrjanček poje“. 7. Fr. S. Vilhar: „Večerna“, mešan zbor. II. „Damoklejev meč“. Gledališka predstava v jednem dejanju. III. Srečolov. IV. Prosta zabava in ples. Pri plesu svira godba na lok. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Vstopnina: stojišče 50 vin., sedeži 1 krono. Čisti dobiček je namenjen skladu za Prešernov spomenik v Ljubljani. Glede na to je želeli obilo udeležba.

— **Ravnikovo slovo od Žabjeka.** Danes opoldne se je poslovil morilec Blaž Ravnik od Žabjeka. Pravijo, da je bila ločitev težka, ker bi bil le še raji na Žabjeku ostal, kakor pa šel v Gradiško. Vest, da se bode Ravnik opoldne odpeljal, je privabila vse polno ljudstva na Žabjek, tako da se je zelena ekvipaža katerega je imela sprejeti, komaj prirnila do vrat. Na stotine ljudstva je bilo zbrana. Ravno tako je bilo na južnem kolodvoru. Nad tisoč ljudi je čakalo Ravnika pred kolodvorom in ostalih 300 ljudi je bilo na peronu. Ob polu 1. uri se je pripeljal »Salonwagen« in izstopili so Blaž Ravnik, Karol Šoba, alias Tomec in Jožef Češnovka in dva orožnika. Ravnik in Šoba sta imela na rokah in nogah železne sponke in verige. Šoba je obsojen zaradi hudodelstva tatvine na 7 let ječe in je isti, ki je pomagal Ravniku pri pobegu. Češnovka je obsojen zaradi tega, ker je mestnega policijskega stražnika Jerneja Kranjca napadel in ga telesno ranil, v 13mesečno ječo. Češnovka je bil samo vklejen. Blaž Ravnik je bil miren in zelo blede in se je le plaho oziral po ljudeh. Vse tri kaznjence sta odpeljala orožnika v čakalnico III. razreda, kjer so ostali, dokler ni prišel vlak. Takrat pa so železniški uslužbenci in policijisti le s težkim trudom napravili prostor, da sta orožnika svojo trojico morala odpeljati v kupé, kjer so se takoj zagnila okna in je vlak odpisal. Upamo, da se ne bode več treba baviti z osebo Blaža Ravnika.

— **Dovažanje stavbnega materiala in prihajanje delavcev** je že dokaj živahno. Več zunanjih delavcev — zidarjev i. dr. je že tukaj.

— **Prvi „griču“** oglašil se je včeraj dopoldne v šolskem drevoredu.

— **Sleparka.** Pred dnevi, ko je bilo slabo vreme, je prišla v Schmittovo prodajalnico neka gospodična šivilja, ki si je dala pokazati galoše in si jih je tudi dva para izbrala. Hotela jih pa ni poskusiti v prodajalnici, marveč jih je vzela seboj na dom. Dobila jih je seboj, ker se je delala prav znano in domačo in je tudi povedala svoje ime — Pavla Verbinc in svoje stanovanje. Galoš niso več videli v Schmittovi prodajalnici. Pavla Verbinc se je bila prav dobro zlagala in niso je našli tamkaj, kjer bi bila morala po svoji napovedi stanovati, pač pa jo bodo menda našli kje drugod.

— **Zdravstveno stanje v Ljubljani.** Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 4. do 10. februarja kaže, da je bilo novorojencev 26 (= 38 61/100), umrlih 22 (= 32 67/100), mejnjimi jih je umrlo za vratico 2, za jetiko 3, za vnetjem sopolnih organov 1, valed

samomora 1, za različnimi boleznimi 15. Mej njimi je bilo tujcev 5 (= 22 7/100), iz zavodov 7 (= 31 7/100). Za infektivnimi boleznimi so oboleli, in sicer za ošpicami 1, za škarkarico 2, za vratico 2, za varicello 1 oseba.

* **Smrti dan Giordana Bruna.** Danes 17. februarja je minulo 300 let, odkar je bil slavniti italijanski filozof, pesnik in astronom menih Giordano Bruno v Rimu na trgu Campo dei Fiori vpričo papeža in cele vojske kardinalov, škofov in inkvizitorjev ter ogromne množice sežgan na grmadi. Bruno je bil zagovornik naukov Kopernika, ki je dokazal, da se vrtil zemlja okoli sonca, da je vseмирje večno itd. Živeč v samostanu dominikancev, se je bavil temeljito z raznimi filozofi ter začel dvomiti o nekaterih naukih katoliške vere. Vsled tega ga je začel Rim preganjati. Bruno je bežal v Švico, v Francijo, na Nemško in na Angleško, povsod preganjan od rimskih sovražnikov. Toda v tem času je napisal Bruno celo vrsto filozofskih in tudi leposlovnih del. Celotno pesmi je pisal. Povsod je iskal napredka, svobode in resnice; spisi njegovi pa so duhovitejši od papeških bul. Končno se je vrnil v Benetke, kjer je podučeval plemiča Giovanni Moceniga. Ta pa ga je podkupljen izdal inkviziciji. Vrgli so Bruna v ječo, kjer je trpel brez sodbe 8 let. Končno pa so ga obsodili na »milostno, nekrvavo smrt«, t. j. na grmado. Danes pred 300 leti je gorela v Rimu živa grmada, na kateri je izdihnil kremeniti značaj Bruno junaško svojo dušo. Pred smrtjo so mu izpulili celo jezik! Kakor gledališče je bil prirejen trg Campo dei Fiori. In strašni prizor gorečega človeka so s satansko naslado gledali sam papež, kardinali, škofje in »sveta« inkvizicija!! Na tistem mestu stoji danes spomenik, a tudi po drugih mestih se dvigajo spomeniki G. Bruna. Najkrasnejši in večni spomenik pa so nesmrtna dela njegova, ki bodo živela prav tako kakor sramota dne 17. februarja 1600 za Rim!

* **Radi goljufije vsi prvaki zaprti.** Iz Spleta poročajo, da so zaprli župana, vse občinske svetnike, asesorje in župnika iz Vergorca, ker so skupno goljufali. Orožniki so pripeljali vse vergorske prvake v spletsko ječo.

* **Revolucija na spletski gimnaziji.** Nedavno smo poročali, da je neki realec obstrelil prof. Nardellija. Sedaj pa javljajo listi, da je na realki cela vstaja. V VI. razredu so dijaki prisilili profesorja, da je zapustil sobo, VII. razred pa je zabarikadiral vrata ter ni pustil nobenega profesorja v šolo.

* **Ženska ljubezen.** V zaporu Rostovem na reki Don v Rusiji je mlad arestant, kateri bode moral zaradi tatvine iti v Sibirijo. Bil je zaročen z lepo deklico dobrih starišev. Vzlic njegovemu hudodelstvu ljubila ga je deklica čez vse ter se ni hotela ločiti od njega. Končno je dobila dovoljenje starišev, da se z njim poroči in ga spremlja v Sibirijo. V cerkvi zopora se je izvršila poroka. Dva kaznenca sta drugovala, med tem ko je bil starešina ravnatelj zopora. Mladenka je imela bogato toaletto; vsi njeni spremljevalci so bili kaznenci. Po ceremoniji so odpeljali moža v njegovo celico, ona pa je šla domu k starišem. Ko pride čas, pa pojde z možem v Sibirijo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 17. februarja. Ministrski svet ima danes ob 3. uri popoldne sejo, v kateri določi izjavo, ki jo bo prečital ministrski predsednik v otvoritveni seji poslanske zbornice. Čuje se, da se odpelje ministrski predsednik danes v Budimpešto.

Dunaj 17. februarja. Barvinski je sklical sejo „Slovanske krščanske narodne zveze“ na četrtek dne 22. t. m. ob 9. uri dopoldne. Na dnevnem redu je posvetovanje o političnem položaju.

Dunaj 17. februarja. Jaworski, Engel, Pacak, Palfy in Schwarzenberg so imeli sinoči posvetovanje glede nadaljnjega skupnega postopanja. Čehi so izjavili, da žele pač ohranitev desnice, da pa bodo delali vladi najostrejšo opozi-

cijo, dokler se ne uvede češki notranji uradni jezik.

Dunaj 17. februarja. Izvrševalni odbor desnice bo imel v četrtek sejo. **Celovec 17. februarja.** Bivši posl. Dumreicher je priobčil v „Freie Stimmen“ zanimiv članek, v katerem pravi, da je prva naloga Nemcev delati na to, da se jih bodo vsi faktorji bali.

London 17. februarja. Vest, da se je generalu Frenchu posrečilo osvoboditi Kimberley se potrjuje tudi iz Pretorije. Veselje, ki jo je ta vest obudila greni samo to, da se je Burom posrečilo rešiti svojo artilerijo in oteti tudi velike topove. Buri so se umaknili v Foreign-okraj. Bojni bili niti dolgi niti težavi, in je bilo samo 25 Burom ranjenih. General Cronje se je umaknil veliki premoči Angležev in se pripravlja na obrambo Blomfontaina, kamor hoče sedaj kreniti maršal Roberts.

London 17. februarja. Poroča se, da se je pri Kolesbergu vnel velik boj. Izid ni znan.

London 17. februarja. Pri Arundelu so Angleži pozabili dve kompaniji, kateri so Buri vjeli.

London 17. februarja. Uradno se javlja iz Jakobsdala, da so Buri velik angleški transport vjeli in ga seboj odpeljali.

London 17. februarja. General Cronje je že na potu v Blomfontain.

London 17. februarja. Poslanska zbornica je z 239 proti 34 glasov dovolila naknadnega kredita 13 milijonov sterlingov za vojno v Južni Afriki.

Poslano.

„Slovenec“ me je v številki z dne 10. t. m. v članku „Liberalna nesramnost“ z lažnjivimi obrekovanji napadel. Jaz sem mu poslal sledeči popravek:

Ni res, da „Gospodarska zveza“ ni imela slabše nego 18 odstotne žindre, res je marveč, da je prodajalni biro fosfatov v Pragi dovolil „društvu za prodajo umetnih gnojil v Gorici“ prodati 10 vagonov 16 odstotske žindre (drugačne to društvo sploh ni kupilo) nekemu gospodu K. v Gorici in sicer za razpečevanje v gorski pokrajini goriške dežele. Imenovano društvo je naročilo špediterju prodajalnega biroja v Trstu, g. Parisiju, da izroči žindro za g. K. špediterjema Rotter & Perschitz v Trstu, a ta dva je nista poslala v gorsko pokrajino goriško, temuč „Gospodarski zvezi“ v Ljubljano. Ta žindra brez znamke in plombe na vrečah je prišla res v Ljubljano in ker se mi je zdela sumljiva, preiskrbel sem si je 4 vreče ter jo poslal v Prago. Prodajalni biro jo je pustil preiskati pri profesorju dr. Wagnerju v Darmstadtu, ki je konstatiral celo le 14 87/100 fosforove kisline. Odlični duhovni dostojanstvenik je pred pričami v pisarni povedal, da je posestnik v poljanski dolini opozorjen, po takratnih kontroverzah, tudi pustil tako žindro preiskati na Dunaju, koder so isto našli.

Ni res, da sem si jaz izgovoril na svoje ime samoprodajo žindre za Kranjsko, res je le, da je kmetijska družba tako kakor pravila velevala sklenila kupčijo in sicer na način kakoršnega ima prodajalni biro upeljanega po vseh kronovinah.

Ni res, da je bila l. 1899. postavljena cena Tomasovi žindri na 14 kr. za kilogramski odstotek loco Trst, res je marveč, da je bila določena cena na 16 kr. za vse tiste, ki so imeli pravico dobivati to gnojilo iz Trsta to je za društvo za prodajo umetnih gnojil v Gorici, za U. L. Sloco-vicha v Paznu, za c. kr. deželni kulturni svet v Zadru in za našo družbo.

Ni res, da je kmetijska družba plačala l. 1899. za vsak meterski stot žindre 36 kr. preveč, res je pa, da jo je plačala po tisti ceni kakor vsak drug ter jo je oddajala z ozirom na vožarinsko bazo Trst najceneje izmed vseh gori imenovanih tvrdk, izvzemši „Gospodarske zveze“, katera je oddala 944 meterskih stotov 18 odstotne žindre po 264 gld., da si je njo samo stala skoraj 320 gld. loco Ljubljana in je tedaj izgubila pri vsakem vagonu blizu 60 gld. in to ne da bi pomagala kmetu, temuč, da je v svojih objavah ščuvala proti

družbi, češ, da družba ne zna kupiti, da je predraga, da oškoduje kmetovalce itd., vrhu tega je pa namigovala, kakor tudi v gori napominjanem članku, razne nepoštenosti.

Res je, da družba nima poskusnega svedra, pa ga tudi ne potrebuje, ker ga dobi kadar hoče v skladiščih na kolodvoru, koder se edino rabi.

Ni res, da bi bil članek „Subvencionirani švindel“ od mene inspiriran ali celo spisan, res je da sem celo zadevo izvedel, še le ko je članek izšel.

Ni res, da sem izdelal le prvo realko in se potem podal na neko kmetijsko šolo v Šlezijo, koder sem si pridobil vso kmetijsko modrost. Res je, da sem pohajal v Ljubljani tretji realčni razred, od koder me je dal oče na kupčijsko šolo, katero sem čez dve leti z odličnim uspehom dovršil. Ker so me na tej šoli ozdravili od otroške lehkomišelnosti ter sem zopet dobil veselje do učenja, sklenil sem se naprej učiti in sicer kmetijstva, za katero stroko sem imel posebno veselje. Šele pozneje, ko sem z naknadnimi študijami in izpiti si pridobil sposobnost, sem bil sprejet na takrat obstoječo „višjo kmetijsko šolo“ v Ober Hermsdorfu v Šleziji kot redni slušatelj ter sem triletni tečaj še šole z odlično dovršil. Tamkaj sem tudi dovršil tečaj za fabrikacijo špirta ter sem po dovršeni kmetijski praksi, ki je predpisana za kandidate učiteljev na poljedelskih šolah, prebil učiteljski izpit na visoki šoli za kmetijstvo na Dunaju in sicer v osmem letu obstanka teh izpitov med vsemi do takrat izprašanimi kot drugi, ki je naredil izpit „prav dobro“. Vrhu tega sem si pridobil svojo „kmetijsko modrost“ v mlekarški šoli v Švici, proučeval sem na lici mesta delovanje nemških kmetijskih zadrug, proučeval sem dvakrat po več časa planinarstvo v Švici, šel sem se med prvimi učiti na Francosko, kako se bojuje z ameriško trto proti trtni uši in pod spretnim vodstvom sem se v večletni praksi popolnoma, teoretiško in praktično, priučil sadjarstva, vinarstva in celo svilarstva.

Ni res, da sem potem prišel iz kmetijske šole v Ljubljano in ni res, da sem uprizoril gonjo proti tedanjemu družbenemu tajniku, res je pa, da sem prišel v Ljubljano po dovršeni višji kmetijski šoli šele čez 6 let, res je, da družba takrat sploh ni imela tajnika, res je, da je bila tajniška služba razpisana, za katero je smel vsakdo prositi, res je, da jaz takega namena niti nisem imel, ker me je c. kr. kmetijsko ministrstvo imenovalo potovalnim učiteljem v drugi kronovini, katera služba je bila štirikrat boljše plačana nego tajniška, res je, da sem vložil prošnjo za službo tajnika na poziv rajnega dr. Poklukarja še le tedaj, ko mi je zagotovil boljše dohodke in res je slednjič, da je vso akcijo za moje imenovanje vodil glavni odbor v celoti, ne da bi se bil jaz zato dosti brigal.

Ni res, da nisem bil nikdar pri praktičnem kmetijstvu, marveč je res, da imam večletno kmetijsko prakso, saj ne bi me drugače pripustili k učiteljskemu izpitu za poljedeljske šole, ako ne bi se legalno izkazal z najmanj dveletno tako prakso. Res je nadalje, da se kot družbeni tajnik pečam 15 let s samostojno kmetijsko prakso na več kot 30 oral obsega-jočih posestvih družbe in sicer s tako dobrim gmotnim uspehom (ki je edino merilo praktika), da so ta posestva danes važni vir družbenih dohodkov, dočim so poprej pod vodstvom praktikov (na pr. Vodé-ja, župnika Jeriča) požrla tisoče in tisoče družbenega premoženja.

Ni res, da sem leta 1899. le enkrat predaval, res je pa, da sem tolikrat predaval, za kolikor predavanj se me je plačalo.

Tako slove moj popravek. — Prepričan pa sem, da bodo zopet sledile na ta popravek običajne opazke z zavijanj in trditvami, da so vendar vsa obrekovanja družbe in mene resnična. Ker enkrat vendar mora biti konec temu ostudnemu obrekovanju in sumničenju, zato izjavim:

Vse kar trdi „Gospodarska zveza“ o cenah Tomasove žlindre v letu 1899., kar podtika družbi o oškodovanju kmeta in kar namigava o preveč prejetem denarju, to je vedoma in s premislekom izlagano. Trditev, da ni

imela slabše, nego 18 odstotne žlindre je isto tako izlagana, kajti imela jo je in prišla je celo v Ljubljano po zvižaji in sleparstvu. Če je imela „Gospodarska zveza“ slabšo nego 18 odstotno Tomasovo žlindro, in če jo je oddajala za 18 odstotno, je pa kmetovalce goljufala. Vse izjave „Gospodarske zveze“ o tem pogledu so bile tedaj zlagane, in sicer z namenom, da se je občinstvo slepilo; kmetijsko družbo zlobno obrekovala in kmetovalce proti njej hujskalo.

Vem, da sem s to izjavo prevzel za svojo osebo sitne posledice, katere pa naravnost zahtevam in želim, kajti dolžen sem nasproti družbi in svoji osebi provocirati končno razjasnenje vseh teh ostudnih sumničenj in obrekovanj. Ker pa pre-dobro vem, da tisti krogi, ki so iz zgolj osebne dobičkarije to gonjo vprizorili, ne bodo ustregli moji želji, zato apelujem na one poštene elemente pri „Gospodarski zvezi“, katerim moška čast še kaj velja.

Da bode občinstvo o vsem poučeno, objavil bom v kratkem obširno pojasnilo ter tudi postavil v pravo luč tisto osebo, katera je en del gori omenjenega članka inspirirala.

V Ljubljani, 17. februarja 1900.

Gustav Pirc,
ravnatelj c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Poslano.*)

V svojej 36. št. z dne 14. t. m. pri-naša „Slov. Narod“ notico, da se sedaj, odkar se je raznesla vest, da potrebujejo v New Yorku 10 000 delavcev za železnice, izseljuje v Ameriko mnogo ljudi, zlasti tudi Slovencev, ki so tamkaj kot zanesljivi in pridni delavci poslani in povsod iskani. To je popolnoma istinito; manj istinita pa je nadaljna trditev dotične notice, da se največ ljudi vozi s parodrodi „Red Stare Line“, češ, da so ljudje izvedeli, da o jih na drugih parobrodih poslali domov.

Na to trditev si ne morem kaj, da ne bi izpregovoril nekoliko besed — ne v reklamo za društvo „Severno nemški Lloyd“, katero zastopati je meni čast, ker to po vsem svetu in zlasti tudi v naših pokra-jinah znano in občepriljubljeno društvo reklame ne potrebuje, temveč resnici na ljubo in kot odgovor na usiljivo in nepre-stano reklamo konkurenčnih podjetij.

Kar se tiče prometa navedem na-stopno število: leta 1899 se je prevozilo z „Red Stare Line“ preko Antwerpna 4315 oseb v kajitah in 20.120 v medkrovju.

„Severno nemški Lloyd“ pa jih je od Brena prevozil 19.994 v kajitah in 75.291 oseb v medkrovju.

Te številke govore tako jasno in glasno, da mi jim menda ni treba pristaviti niti besedice.

Kaj pa naj porečem na trditev, da se vozi največ (!) ljudi z „Red Stare Line“, „ker so ljudje zvedeli, da so jih na drugih parobrodih poslali domov“. Če omenjam, da se prav pred kratkim ravno od „Red Stare Line“ poslalo domov blizu 50 ljudi, in sicer med temi 5 Kranjcev, ne storim tega z namenom, da bi hotel omenjenemu pod-jetju škodovati, marveč samo zato, da po-jasnim zakaj in kako ljudje se zavračajo. Zavračajo se samo tisti, ki se niso bri-gali in držali inštrukcij, ki so jih dobili od zastopnikov, bodisi tega ali onega podjetja — ne vem ali ravno od „Red Stare Line“, prav gotovo pa od zastopnikov „Severno nemškega Lloyd“, ki so in bodo v tem oziru v vsakem posameznem slučaju točno in natančno izpolnjevali svoje dolžnosti.

Če pravi notica dalje, da ljudstvo nima zaupanja do nemških in italijanskih agentov, konstatiram samo z veseljem, da je „Severno nemški Lloyd“ istotako kakor častita „Red Stare Line“ v Ljubljani za-stopan po pristnem Slovencu.

Kar se tiče trditve, da je vožna po „Red Stare Line“ cenejša od vseh drugih prog, opozarjam na to, da se prevažanje vrši samo po poštinih parnikih, in da traja vožnja po 10—14 dni, dočim ima „Severno nemški Lloyd“ tudi hitre parnike, ki vo-zijo v Ameriko samo po 6—7 dni.

Vsekako je gotovo, da je bil še vsak potnik, ki je zaupal „Severno nemškemu Lloyd“, s tem podjetjem v vsakem oziru zadovoljen.

Če imajo torej glasom notice, ljudje popolnoma prav, če se obrnejo do zastop-nika „Red Stare Line“ v Ljubljani, v Ko-lodvorskih ulicah, smem pač z vso upra-vičenostjo trditi, da imajo istotako popol-noma prav, če se zaupljivo obračajo do zastopnika „Severno nemškega Lloyd“ v istih ljubljanskih Kolodvorskih ulicah št. 33.

V Ljubljani, dne 17. februarja 1900.

Eduard Tavčar,
zastopnik „Severno nemškega Lloyd“
v Bremenu. (349)

Poslano.

Tvrda Anton Putrich v Ljubljani na Dunajski cesti št. 5, mi je postavila novo izumljeni **aparat za aceticenovo razsvetljavo** — katerega moram zelo pohvaliti. Plameni imajo po 50 sveč razsvetljive moči ter me stane en plamen na uro samo 1 novič. — Plameni gorijo mirno in aparat deluje točno in brez vsake ne-varnosti.

Moram torej to razsvetljavo toplo pri-poročati

(352) **Ivan Gorup.**

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Lj. Roblek v Litiji 61 K 14 v. in sicer, iz nabiralnikov litijskih gostiln: gospe Al. Haslinger 9 K 64 v.; gospe U. Preinfalk 4 K 74 v.; g. Špunta 10 K 4 v.; g. Zore v Črnem Potoku 16 K 72 v. — G. Fr. Vokač v Dvoru 24 K, nabrane pri veselici bral-nega društva „Mir“ v Dvoru na Dolenjskem (h ka-terim je prispel g. dr. Kuhar iz Žužemperka z 10 K). — Pisarna dr. Krisperja 20 K, mesto venca pok. Drag. Žitniku. — G. Marica Novak v Ljubljani 12 K, nabrala na svatbi gg. Josipa in Alojzije Novak pri zdravici č. g. Iv. Verhovnika. — G. Regina Januš v Domžalah 6 K, nabrala v veselici družbi na pošti. — Kluša v Kamniku 4 K 20 v., nabrala g. Micika Keber pri sestanku vseh diletantov kamniških. — G. Marija Werli v Cer-knici 10 K, nabrala g. Antonija Švigelj na Ko-žljeku. — Skupaj 137 K 34 v. — Živeli vsi da-rovalci in vrle nabiralke!

Za Prešernov spomenik: Sl. bralno društvo v Mokronogu 20 K, prebitek plesne veselice. — Pet rodoljubov v Kanalu na Goriškem 10 K. — G. Lj. Roblek v Litiji 12 K, nabrane pri raz-nih prilikah. — Družba pri Roži nabrala 12 K. z geslom „vse za svobodo“. — Skupaj 54 K. — Živeli vsi darovalci in darovalke!

Dar na korist penzijskemu fondu članov slovenskega gledališča. Prebлагородna gospa Milica Hribarjeva, soproga ljubljans-kega župana poslala je 100 K kot pokroviteljica za gledališki penzijski fond. Živela!

Zahvala. Intendanci „Dramatičnega društva“ došlo je nastopno pismo dr. Valentina Krisperja, kateri podarja prepotrebno penzijskemu zakladu članov slovenskega gledališča 100 gld. Pismo se doslovno glasi: „Velečasti gospod intendant! O priliki tisoče predstave „Dramatičnega društva“ čast mi je izročiti Vam za penzijski zaklad skromni prispevek sto goldinarjev. Storim to z veseljem, ker vidim, da se pod Vašim uzornim vodstvom ne dviga le umetnost na gledališču, temveč da se s človekoljubno ustanovitvijo penzijskega zaklada utemelji tudi trdna in samoza-vedna organizacija zavoda, katerega čaka še ve-lika in obširna naloga za prubojo in ojačenje našega slovenskega naroda. Izvolite sprejeti izraz mojega najodličnejšega spoštovanja udani dr. Va-lentin Krisper. Ljubljana, 14. februarja 1900. — Za ta velikodušni dar izreka podpisana in-tendanca najtoplejšo zahvalo. V Ljubljani, 16. fe-bruarja 1900. Intendanca „Dramtičnega društva“.

Listnica uredništva.

Gosp. I. B. v Ljubljani. Pišete nam, da se gosp. dr. V. Kr., odvetnik v Ljubljani, pripravlja na občni zbor „Narodne tiskarne“ in da se je za ta naskok — kakor se javno baha — združil z možem, kojega do sedaj nismo opazovali v njegovi družbi. Ne plašite se preveč! Drevesca dr. V. Kr. do sedaj še nikdar niso prirastla do nebes, in tudi v tem slučaju ne bodo. Da bi naš list postal kaka ljubljanska „Edinost“, tega dr. Kr. ne bode do-živel in naj se zveže s škofom ali papežem!

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Mollovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici K 1.80. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevali MOLL-ov preparat, zaznamovan z varstveno znamko in pod-pisom. 2 (11—3)

Povod mnogih težkih želodčnih bolezni nastopajo mnogokrat navidezno neznatne indis-pozicije, javljajoče se samo po slabem prebavljanju ali telesnem zaprtju. Da se obvaruje teh posledic, treba je zaužiti sredstva, katera podpirajo pre-bavljanja ter isto mirno povpspejujejo. Najboljše teh sredstev je že 30 let znani in splošno priznani Dr. Rose želodčni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi. Dobiva pa se tudi v drugih lekarnah, kakor je razvidno iz inserata.

Pri **Ervinu Burdych-u**, lekarju v **Škofji Loki** se dobiva (321—2)

ustna voda

z novim antiseptikom
katero je sestavil zobozdravnik **dr. Rado Frlan**, katera ohrani zobe zmiraj zdrave in bele, ter zamori vsako gnjilobo. Steklenica, zadoščajoča za eno leto, stane **2 kroni**, po pošti **2.05 kroni**.

Umri so v Ljubljani:

15. februarja. Marija Tertnik, črevljarjeva hči, 2¹/₂ mes., Trnovske ulice 3, božjast.
16. februarja. Marija Novak, ključarjeva hči, 7 mes., Radeškega ceste 1, vnetje sopil.
V deželni bolnici:
12. februarja. Kristina Brenc, ključarjeva hči, 1 leto, davica. — Marija Modrijan, paznikova žena, 33 let, jetika.
13. februarja. Uršula Kovačič, gostija, 56 let, naduha in srčna hiba. — Jurij Rozman, dni-nar, 33 let, jetika.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 64. Dr. pr. 1002.

V nedeljo, dné 18. februarja 1900.

Popoludanska, ljudska, jubilejska predstava „Dra-matičnega društva“.

Začetek ob 1/4. uri.

M. Vilhar: **Ouvertura** k narodni spevoigri „Jamska Ivanka“, zložil J. Schantl.

Jamska Ivanka.

Narodna spevoigra, zložila Mir. Vilhar-Schantl. Ka-pelnik g. H. Benisek. Režiser g. J. Noll.

Ant. Foerster: **Ouvertura** k izvorni sloven-ski operi „Gorenjski „Slavček“.

Shupanova Mizka.

Ena komedia v dveh aktech. (Pervikrat jègrana v Lublani v Lejti 1789.)

Ksenija.

Opera v enem dejanju. Spisala **. Uglasbil Viktor Parma. Kapelnik g. H. Benisek. Režiser g. J. Noll.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. polka Leopold II. št. 27.

Prihodnja predstava v torek, 20. februarja 1900: III. slavnostna, jubilejska predstava „Dramatičnega društva: Narodna igra s petjem „Rokovnjači“. Gosp. **Ign. Horátník** iz Zagreba kot gost.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavih, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m. Srednji zračni tlak 736.9 mm.

Februar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padevina v 24 urah
16.	9. zvečer	727.8	4.9	sr. jz.ahod	oblačno	
17.	7. zjutraj	732.1	2.0	sr. ssvzh.	oblačno	
„	2. popol.	732.5	7.2	sl. jug	jasno	43 mm

Srednja včerašnja temperatura 1.8°, nor-male: —0.1°.

Dunajska borza

dne 17. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	99 K 85 h
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 85 „
Avstrijska zlata renta	99 „ 15 „
Avstrijska kronska renta 4%	99 „ 55 „
Ogrska zlata renta 4%	98 „ 55 „
Ogrska kronska renta 4%	94 „ 10 „
Avstro-ogrsko bančne delnice	126 „ 60 „
Kreditne delnice	236 „ 70 „
London vista	242 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	115 „ 15 „
20 mark	23 „ 62 „
20 frankov	19 „ 26 „
Italijanski bankovci	89 „ 75 „
C. kr. cekini	11 „ 38 „

Pri otročjih boleznih

potrebujejo se čisto kisline preganjačoča sred-stva in zatorej opozarjajo zdravniki zaradi mi-lega vplivanja svojega na

MATTONIJEV
GISSHÜBLER

alkalična kislina

katero radi zapisujejo pri želodčni kislini, škrofeljnih, krvici, otekanji žlez i. t. d., ravno tako pri katarih in sapniku in oslovskem kašlju. (Dvornega svetnika Löschnera monografija o Giesshübl-Slatini.) (36—1)

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih spe-cerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Učenca

sprejme fotograf Rovšek v Ljubljani, Kolodvorske ulice. (324—1)

Vsak dan sveži

pustni krofi

potice, pince, šarkelji

pri (21—9)

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu št. 21.

Socialno-demokratska volilna organizacija za Vodmat in ko-lodvore ljubljanske *****

pridedi v soboto, dne 24. fe-bruarja 1900 v gostilni gosp. **** F. POLJŠAKA v Vodmatu

veselico s plesom.

Čisti dohodek je namenjen v podporo štrajkujočih premogar-jev na Češkem in Moravskem.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 h za osebo. ****

Uljudno vabi vse somišljenike ***** in prijatelje delavstva

(340)

ODBOR.

Izvod iz voznega reda

veljavno od dne 1. oktobra 1899. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga iz Trbiča.** Ob 12. uri 5 m. po ačici osobni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansee, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Franzove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Osobni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiča.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Anseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. popoldne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih iz Linca. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osobni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 55 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

Lepo belo apno

sveže žgano, se dobiva po celih vagonih in v manjših porcijah pri

L. Mašek & Co.

žgalnica apna in premogokop Zabukovce (Buchberg), pošta Pletrovče (Petrovitsch) pri Celju. (143—10)

Pianino

se izposodi ali proda

v trgovini glasbil (348—1)

Šelenburgove ulice šte. 5.

Uradno dovoljena (351)

posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6

Išče najmo: boljšo hišino, 15 gld. plače, za Gradec; **pešunjo-hišino** (k 1 otroku) in kuharico za Dunaj; **prodajalko** v trgovino z mešanim blagom; **blagajničarico** zunaj Ljubljane; **dve natakarici** na račun za Ljubljano itd. — Več se izve istotam.

Razpis.

Pri trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se razpisuje mesto provizoričnega

konzipista

z letno plačo 2000 kron in starostno doklado 400 kron. Prosilci naj vložijo svoje prošnje, opremljene z dokazili o dovršenih pravoslovnih in državnoslovnih študijah, o znanju jezikov, o drugačni sposobljenosti in dosedanjem službovanju, do 28. februarja 1900 pri podpisani zbornici.

V Ljubljani, 15. februarja 1900.

Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko. (357—1)

100 do 300 goldinarjev na mesec

lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo in pošteno brez kapitala in rizike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe na: Ludwig Österreichischer, VIII., Deutsche gasse 8, Budapest. (221—4)

Konzipijenta

sprejme

dr. Juro Hrašovec

odvetnik v Celju. (355)

I. Douchester-hlače

gladke in pisane, sort. velikosti

I. Oxford-hrajee

z ovratniki in brez njih, kompl. velike

Trikot-srajee

oddaja preprodajalcem

■ najceneje

Semi Hirsch

v Bodenbachu o. L.

Pošilja se proti povzetju.

Neugajajoče se zamenja. (214—4)

Pojasnilo.

Ker se trosi po mestu lažnjiva govornica, da bodem pustil svoj mesarski in gostilničarski obrt na Tržaški cesti št. 27, sem dolžan naznaniti slavnemu občinstvu, da to ni resnica, ampak, da ostanem še nadalje kot mesar in gostilničar pri Vojeviču na Tržaški cesti št. 27 ter se priporočam slavnemu občinstvu, da me še z naprej blagovoli podpirati v mojem obrtu.

Alojzij Kunej

mesar in gostilničar. (356)

FRAN OGRIZEK

v Planini pri Rakeku

prodaja in odposilja kot zastopnik neke prve mnogokrat odlikovane tvrdke v Istri, izvrstna naravna

bela in črna vina, muškatelca, šilharja in refoško

po cenah od 16 do 24 gld., postavljeno voznine prosto na vsako železniško postajo na Kranjskem in v vsaki množini.

☞ Za pristnost vin se jamči. ☛

Vzorci se na zahtevanje radovoljno poštnine prosto dopošljejo. (246—4)

Lepa posest

obsegajoča hiše, tovarno za testenine, zemljišče za tovarno vse v **Pulji**, nadalje pol ure hoda iz mesta 90 oralov skupno posestvo zemljišč, tretje obstoječe iz senožit, oziroma obdelane zemlje in paš, več hlevov, hiš za stanovanje, parnega mline, mlekarne itd. se zaradi bolezni radovoljno zamenja z gojdi ter žagami na Kranjskem ali na Koroškem eventualno se tudi proda.

Natančneje poizvedbe daje gosp. Ant. Deghenghi pri gosp. L. Fantiniu, restavratiju v Ljubljani. (253—3)

Učenec

14 let star se sprejme v specerijsko trgovino. (293—3)

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“

Velik

muzikalni avtomat

z močnim glasom in 18 komadi se po nizki ceni in pod ugodnimi pogoji proda.

Ker je avtomat nenavadno velik in posebno močnega glasu, ga priporočam gostilničarjem in restavratierjem, ki imajo velike prostore, ker se tudi lahko pleše ob njega sviranju.

Kdor ga želi kupiti, naj se obrne name.

Jos. Kolar v Ljubljani

trgovec z motornimi vozovi, kolesi in šivalnimi stroji. (337—1)

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vozijo po lkr t do 2krat na teden iz Rotterdam v New-York.

Pisarna za kajute:

Dunaj, I., Kolowratring 10.

Pisarna za meškov: **Dunaj, IV., Weyringerg. 7 A.**

I. kajuta:

Od 1. aprila do 31. oktobra . . . mark 290—400*

1. novembra do 31. marca . . . 230—320

II. kajuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra . . . mark 200

16. oktobra do 31. julija . . . 180

*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in eleganci parnika. (24—7)

Veliki krah!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna serbrnine prisiljena, oddati svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gld. 6-60 in sicer:

- 6 komadov najfinjših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih vilic iz enega komada;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih jedilnih žlic;
- 12 kom. amer. pat. srebrnih kavnih žlic;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalnica za juho;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalnica za mleko;
- 2 kom. amer. pat. srebrnih kupice za jajce;
- 6 kom. ang. Viktorija čašice za podklado;
- 2 kom. efektnih namiznih svečnikov;
- 1 kom. cedilnik za čaj;
- 1 kom. najfin. sipalnice za sladkor.

44 komadov skupaj samo gld. 6-60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gld. 40 ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gld. 6-60. Američansko patent srebro je skozi in skozi bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da leta inserat ne temelji na

nikakšni slepariji zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikdar ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to

krasno garnituro, ki je posebno prikladna kot

prekrasno

svatbeno in priložnostno darilo

kakor tudi za vsako boljšo gospodarstvo.

Dobiva se **Jedino le v** (1841—19)

A. HIRSCHBERG-a

Eksportni hiši američanskega pat. srebrnega blaga na Dunaji II., Rembrandstr. 19/W. Telefon 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju ali če se znezek naprej vpošlje.

Čistilni prašek za njo 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izvlaček iz pohvalnih pism.

Bil sem s pošiljateljico krasne garniture jako zadovoljen. Ljubljana.

Oton Bartusch, c. in kr. stotnik v 27. pešpolku.

Jako zadovoljen z Vašo zbirko, bodem isto pri vsaki priliki priporočal. Z veselo spoštovanjem

Gradec. Anton Marx, c. kr. pol. uradnik.

Ker je Vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še jedno.

St. Pavel pri Preboldu.

Dr. Kamile Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik.

V hiši šte. 20 na Rimski cesti katera se bode do 1. julija t. l. dodelala, oddajo se eventualno

prodajalnice

ako se kdo zanje oglasi.

Povpraša se pri F. Supančič-u, Rimska cesta št. 20, na dvorišču. (314—2)

Za večjo trgovino z mešanim blagom sprejme se takoj zdrav in čvrst

deček

kot vajenec.

Isti naj bode dober računar in prilično 14 let star.

Ponudbe sprejema M. Brilej, trgovina z mešanim blagom na Vrhniki. (350—1)

V Kamniku

na Gorenjskem je v predmestju Novi trg na prodaj

pritlična hiša

s petimi sobami, kuhinjo in tremi obokanimi kleti, za hišo je lep saden vrt

Hiša je zelo prilična za one, ki želé v poletnem času bivati v romantičnem Kamniku.

Natančneje izve se pri lastnici Antoini Zupanc v Kamniku. (336—2)

150 hektolitrov

novoga, doma pridelanega

vina

proda (325—2)

neka graščina na Hrvatskem.

Manj nego 10 hektolitrov se ne oddaja.

Kupci naj se obrnejo do upravništva „Slov. Naroda“ pod šifro: „S. 100“.

Pristen francoski konjak.

Naravnost importiran. Za slabotne osebe, bolnike in okrevajoče. (2300-9)

Velika steklenica 2 gld., mala steklenica 1 gld. 25 kr., potovalna steklenica 40 kr.

Lekarna Piccoli v Ljubljani.

Vnanja naročila proti povzetju.

Pleskarska in lakirarska obrt

A. Bricel

F. Oražem &

J. Korbar

30 Florjanske ulice 30

SE PRIPOROČA SPOŠT. OBČINSTVU

ZA IZVRŠITEV VSEH DEL PO NAJ-

NIŽJI CENI. (254—3)

Vsem kašljujočim se nujno priporočajo

Kaiserjevi

prsni bonboni.

2480 notarsko overovljenih pričeval je

najboljši dokaz, da so neprese-

ženi pri kašlju, hripavosti, ka-

taru in zasilženju.

Zavoj 10 kr. in 20 kr. pri Mr. Pr. Mar-

detschlaegerju v Ljubljani, v orlovi lekarni

poleg železnega mosta, pri Ubaldu pl. Trn-

kóczyju in v deželni lekarni Milana Leusteka

v Ljubljani. (1919-17)

Pod Trančo št. 2. Najnižje cene. 7 Veliko zalogo. **klobukov** priporoča J. Soklič. Pod Trančo št. 2. Najnižje cene.

A. KUNST Ljubljana, Židovske ulice šte. 4. Velika zaloga obuval lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero. Vsakršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati. 7

Josip Reich likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4 se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela. 7 Pestrožaba točna. — Cene nizke.

Ign. Fasching-a vdove ključavničarstvo Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša) priporoča svojo bogato zalogo **štedilnih ognjišč** najpriprostejših kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po cen. Vnanja naročila se hitro izvršé.

Av gust Repič sodar Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16 v Trnovem se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa po najnižjih cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko posodo. 7

Fran Detter LJUBLJANA, Stari trg št. 1. Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev. Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo v celni njih izborno ceno. — Ceniki zahtevni in poštnine prosti.

Fran Detter LJUBLJANA, Stari trg št. 1. Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev. Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, katere se dobivajo v celni njih izborno ceno. — Ceniki zahtevni in poštnine prosti.

Svilnato blago največja izber in najnovejša črno in barvasto, za cele obleke in bluze priporoča 7 **Alojzij Persché** Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

DOBRÁ ÚSPORNÁ KUCHYNĚ

Maggi-jeva žuhna zabela je jedina svoje vrste, da se hipoma naredi vsaka slaba mesna juha izredno krepka — malo kapljic zadošča. V izvornih steklenicah od 50 vinarjev naprej dobiva se v vseh delikatesnih, kolonijalnih, drogerijskih in špecerijskih prodajalnicah. — Izvirne stekleničice se z Maggi-jevo zabelo najceneje napolnujejo. (339)

V najem se daje v večjem kraju, kjer je tudi železniška postaja (338-2)

prodajalnica z opravo

ter se dobi tudi stanovanje, skladišče, klet in vrt. — Več pove F. Jamšek, učitelj pri Sv. Florjanu, p. Rogatec.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da more sebe in druge blažiti in prav olajati) (112-8)

ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti poštenu povzetju pri Jožefu Valenčiču na Dunaju

III. Bez., Steingasse Nro. 9, I. Stock, Thür 10. Založnik, ozir. prodajalec je voljen vrniti denar, ako bi mu kupec pošlal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj.

Cena je skrajno znižana, knjig je malo več.

Cokolada (213-4)

SUCHARD

Cacao

Akojska zavarovalnica za življenje in rente.

Allianz

Oddelek za zavarovanje naroda Dunaj I. Hoher Markt 9.

Generalni zastop za Štajersko in Koroško Gradec, Ballhausgasse 1.

Po poročilu c. kr. „Wiener Zeitung“ od dne 12. junija 1898 doletela je „Allianz“ velika čast, da si je Nj. Veličanstvo cesar plastično-grafični objekt ogledal in o posebnem uspehu „Allianz“ v zadevi zavarovanja naroda kakor o rapidnem napredovanju družbe Najvišje priznanje izrekel ter imenoval zavarovanje naroda posebno važno podvzetje.

Polno vplačani akcijski kapital 1.000.000 kron. Rezerva premij dne 31. decembra 1897 2.617.773 kron. L. 1897 se je na podlagi 1259 smrtnih slučajev izplačalo 398.378-90 kron. Od l. 1890-1897 se je izplačalo 1.654.378-16 kron.

Tedenska premija od 10 vinarjev više.

Neizpremenljiva premija. — Plačevanja v dokladah niso dovoljena. — Stroške za zdravniško preiskovanje, vse pristojbine kolekov in pobotnice za premije plača družba.

V slučajih smrti se zavarovana svota takoj in polno izplača, če je šest mesecev preteklo od časa zdravniškega preiskovanja.

Če je zavarovani v svojem ali izven svojega delokroga ponesrečil ter umrl, tedaj ni to samo na sebi vzrok, da bi zavod ne plačal zavarovane svote.

Če je zavarovanje trajalo cela tri leta, se izplača v slučaju samomora cela zavarovana svota.

Če tri leta minejo, mogoče je dobiti posojilo z 5% obresti Po treh letih dobe se, ako se premije ne plačujejo nadalje, police brez premij. Če je policar radi neplačanja premije svojo veljavo izgubil, mogoče je, da se zopet v teku jednega leta obveljavi, ako je zavarovanec popolnoma zdrav.

Zavarovanje dosmrtno in na doživetje. — Zavarovanje mladostnih oseb. — Zavarovanje otrok. (117-6)

Glavni zastop za Kranjsko: v Ljubljani, Florijanske ulice št. 3. Zastopniki se iščejo za vse kraje na Kranjskem in na svoje ponudbe pošljejo gorenji agentura.

Moderce najnovije fačone, najboljši izdelek priporoča 7

Alojzij Persché Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

Hiša

stara sploh znana gostilna in trgovina v Križu pri Litiji, z vsemi potrebnimi prostori — tudi za mesarijo — z vrtom in njivo, blizu župne cerkve, ob okrajni cesti in na jako ugodnem mestu se da v najem za več let.

Več pove iz prijaznosti tamošnji nadučitelj g. J. Jeglič. (353-1)

Patentirano žično steklo

najbolši material za gornje svetlobe, tla, tovarniška okna, razne debelosti, plošče do 175 □metr.

Posebne prednosti: Matjeva varnost proti zdrobljenju, proti prodrenju in prebitju, nadležne žične mreže so nepotrebne, varnost proti ognju je jako velika, tudi če se zlomi ostane gosto, ker drži žična vložka steklo skupaj, luč prodira jako lahko, še doslej nepoznan lučni učinek Uporabljalo se je z najboljšim uspehom pri mnogih državnih in zasebnih zgradbah. Mnogobrojna spričevala, prospekti in vzorci so na razpolago.

Vlite steklene plošče za prozorne strehe, po katerih se lahko hodi za razsvetljenje prevozov, podzemskih hodnikov ali prevozov pri kolodvorih, v fiksni masah, gladko ali z raznovrstno izdelanimi površinami, belo ali napol belo (okoli 30%) ceneje nego navadno surovo lito steklo in barvasto z žično vložko ali brez nje.

Stekleni strešniki in stek. zarezniki strešniki v najrazličnejših oblikah in velikostih.

Action-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens Neusattl bei Elbogen (Böhmen).

Drugi izdelki: Steklenice vseh vrst, steklenični zamaški, steklo v ploščah, belgijske in nemške vrste, vlitio in prešano steklo, patentovane črke iz prešane stekla. (341-1)

Kovačnica

s potrebnim orodjem in čednim stanovanjem daje se takoj oženjem, dobro izvežbanemu kovaču v najem.

Natančneje poižve se pri gospodu K. Lenčetu, na Laverči pri Ljubljani.

Za škrofulozne, tuberkulozne, slabokrvne, slabotne osebe, otroke in odrasle priporočam zdravljenje z mojim priljubljenim in obče znanim

Lahusen-a jodoželeznatim jetrnim tranom.

Najboljši in najboljše učinkujoči jetrni tran.

Okus posebno fin. Se lahko in brez neprijetnosti jemlje. Letošnja napolnitev posebno lepa. Mnogo zdravniških spričeval in zahvalnic. Zdravljenje traja od septembra do maja. Izvirne steklenice v sivih zabojih à gld. 1.50. Zahteva naj se vedno jetrni tran iz lekarnice Lahusen v Bremah. Samo tedaj je pristen. Natančnejša pojasnila daje rad izdelovatelj. (2333-7)

Dobiva se vedno svež v Ljubljani v Orlovi lekarni, Jurčičev trg, nasproti železnega mostu in v deželni lekarni pri Mariji pomagaj, Reseljeva cesta pri mesarskem mostu.

Neobhodno potrebno Najbojša

USTNA VODA

priporočena od profesorjev: dvornega svetnika Oppolzerja, Schnitzlerja, Kaintzbauerja in dr. že petdeset let sem, je nedvomno

ANATHERIN

od c. kr. dvornega zobozdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaju

v steklenicah à gld. 1.40, gld. 1.—, gld. —50 s presenetljivim uspehom proti vsem ustnim in zobnim zlom, zobnim bolečinam, smrdljivemu dihu, prhkim zobem, utrjuje zobno meso, obdrži zobe do visoke starosti, varuje zvečilne organe, da ne gnijejo. (2098-8)

Zobni prah 63 kr., Anatherin - zobna pasta v steklenih posodicah 70 kr., v zavitkih 35 kr. Zobna piomba gld. 1.—, aromatično zeliščno milo za odpravo kožne nečednosti 30 kr. V vseh lekarnah, drogerijah, parfumerijah.

Pristno le, če je v steklenicah, kakor je na strani, z modro etiketo v francoskem jeziku in v zlatem tisku z mojo terdiko.

za vsako rodbino.

Krepko (313-3)

deklico in učenca

z dobrimi šolskimi spričevali vsprejme v uk trgovina mešanega blaga na deželi. Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“.

Strokovno urejena trgovina semen Alojzija Korsike

umetnega in trgovskega vrtnarja

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 5

priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih travnih, zelenadnih in cvetličnih semen

kakor tudi predenice, čiste detelje in drugih krmskih semen.

Nadalje izdeluje sveže in suhe vence ter šopke k vsakim slavnostim, sploh vsa v vrtnarsko stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Cenik se dobi brezplačno. Istotam se tudi sprejme (333-1)

vrtnarski učenec.

L. Luser-jev obliž za turiste. Priznana najboljša sredstva proti kurjim očesom, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:

L. Schwenk-ova lekarna Dunaj-Meidling.

Zahte- Luser-jev obliž za turiste po 60 kr.

Dobiva se v vseh lekarnah. V Ljubljani: M. Mardetschläger, J. Mayr, G. Piccoli. V Kranju: K. Savnik. (38-7)

Compagnie Générale Transatlantique

francoska proga z brzimi poštnimi parobrodi Basel-Pariz-Havre-New York.

Vožna cena v III. razredu iz Basela v New York 80 (osemdeset) gld.

Prihodnje odplutbe:

iz Basela 8. februarja, iz Havra 10. februarja parobrod „La Touraine“

„La Normandie“

„La Bretagne“

„L' Aquitaine“

„La Gascogne“

„La Touraine“

Za sklepanje pogodb se priporoča (235-6)

Zwischenbart, 9 Centralbahnplatz, nasproti kolodvora, Basel (Švica).

Najboljše črnilo svetá!

Kdor hoče obutalo ohraniti lepo bleščeče in trpežno, naj kupuje samo

Fernolendt čreveljsko črnilo

za svetla obutala samo (1996-15)

Fernolendt crème za naravno usnje.

Dobiva se C. kr. priv. povsodi.

tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.

Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse št. 21.

Radi mnogih posnemanj brez vrednosti pazi naj se natančno na moje ime St. Fernolendt.

Z odličnim spoštovanjem načelstvo.

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg št. 11.

Zaloga vsakovrstnih klobukov in čepic

perila, kravat itd. 7

po najnižjih cenah.

Vabilo

rednemu občnemu zboru posejilnice v Radovljici

kateri se bode vršil

1. marca 1900 ob 3. uri popoldne

v gostilniških prostorih g. Fr. Kunstla v Radovljici

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. potrjevanje letnega računa in razdelitev čistega dobička.
4. Volitev ravnateljstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Razni nasveti.

Z odličnim spoštovanjem (335)

načelstvo.

Ivan Jax

Ljubljana, Dunajska cesta 13.

Tovarniška zaloga

šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

Cenj. g. ženinom in gdč. nevestam priporočam svojo veliko, bogato, največjo zalogo
srebrnine in zlatnine, ure, verižice, prstane, stenske ure, budilke. Namizna oprava (žlice, vilice, nože) iz pravega in kina srebra.

Vse to po jako nizkih cenah in najnovejše vrste.

Za obilen obisk se priporočam z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden

urar

na Velikem trgu nasproti rotovža.

Styria novi modeli
1900
imam že v zalogi.

Vabilo plesnemu venčku

kateri se priredi
v soboto, 17. februvarja t. l.
v gostilni
„Pri kranjskem biseru“
Slomškove ulice št. 25.

Začetek ob 8. uri.
Vstopnina prosta.

S spoštovanjem
J. Kavčič.

(334-2)

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi
priznana izborna, bolečine tolažeča
mazilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva
v vseh lekarnah. Zahtevati naj se blagoviti to
splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvornih steklenicah z našo var-
stveno znamko „Sidro“ iz Richter-jeve le-
karne in sprejme naj se iz opreznosti
le take steklenice kot pristne, ki
imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu
v Pragi, Elizabete cesta 5. (2006-19)

Povodom „Slavčeve maskarade“ v „Narod-
nem domu“ se je preskrbelo za to, da bodo
cene pijač in jedil povsem navadne, brez
vsacega povišanja.

Dr. Rose balzam

za želodec
iz lekarne

B. FRAGNER-ja v Pragi

je že več kakor 30 let občno znano do-
mače zdravilo slast vzbujajočega, pre-
bavljanje pospešujočega in milo odvaja-
jočega učinka.

VARILO!
Vsi deli anabalaže imajo
zraven stoječo postavno
deponovano varstveno
znamko.

Glavna zaloga ekarna B. Fragnerja v Pragi
Malá Strana 203, ogelj Ostrohovalice.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr.,
po pošti 20 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

V Ljubljani se dobiva pri gg. lekarjih:
G. Piccoli, U. pl. Trnkóczy, M. Mardet-
schläger, J. Mayr; dalje v vseh lekarnah
Avstro-Ogerske. a (367-22)

Pravo
plzensko pivo
iz zadružne pivovarne
vedno popolnoma sveže
v sodih in steklenicah
se dobiva v zalogi
Ivana Gorupa
v LJUBLJANI.
Telefon :
št. 90.

(2160-3)

VABILO plesni veselici

katera bode
v nedeljo, dne 18. in 25. t. m.
v gostilni
v Bohoričevih ulicah šte. 16
v Vodmatu.

Začetek ob 3. uri. Vstop prost.

K tej veselici uljudno vabi

(343-2)

A. Bizjak.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih
pušek za lovce in strelce po najnovejših
sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi pre-
deluje stare samokresnice, vsprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuše-
valnici in od mene preskušene. — Ilustro-
(110) vani ceniki zastoj. (6)

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah

priporoča svoj priznani izvrsten **Portland-cement** v vedno enakomerni,
vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise glede tlakovne in od-
porne trdote daleč nadkriljajoči dobroti; kakor tudi svoje priznane izvrstno **apno**.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslovitejših tvrdk so na razpolago.

Centralni urad:

(2210-11)

Dunaj, I., Maximilianstrasse 8.

Štev. 297.

(115-6)

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje hranilne vloge po

4%

in plačuje vrh tega rentni davek sama.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

v Ljubljani

Zaloga in pisarna.

Turjaški trg št. 7

Tovarna s stroji:

Trnovski pristan št. 8-10

priporoča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

1900 Svetovna razstava v Parizu 1900.

Družba imobilij Trocadéro & Passy

7 dnij, 6 noči v Parizu.

Vse skupaj a. v.

gld 80.

Plača se lahko na obroke.

Hrana in stanovanje, kakor tudi vožnja potnikov s kolodvora
v hotel in iz hotela na kolodvor, 14 prostih vstopnic v raz-
stavo. Jedna dnevna vožnja po vsem Parizu. Kuponi za zni-
žane cene. Zavarovalne police itd. itd.

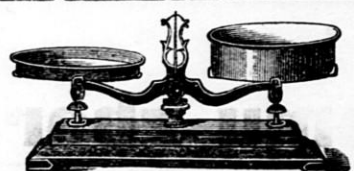
Prospekti in pojasnila brezplačno.

Centralna pisarna za Avstrijo in Bosno pri potovalni agenturi
mejnarodne železniške družbe s spalnimi vozovi

Dunaj, I. Kärntnerring 9 (Grand Hotel)

kjer se izdajajo tudi vožni listki za vse strani.

(342-1)

Trgovina z železnino Val. Golob

(Andr. Druškovič-a naslednik)

Ljubljana, Glavni trg št. 10

priporoča kuhinjsko in poljedelsko orodje,
štedilnike, mesoreznilce, ravnotežnice
in decimalke, nepremočljive plachte, gum-
nate cevi, kose, „krondiamant“, trombe za
vodnjake, štajersko železo itd.

Velika izber nagrobnih križev.

Zaloga
roman- in portland-cementa.

Prej **Alojzij Erjavec** Prej
J. Zor čevljarški mojster v Ljubljani, Cevljarske ulice 3.

Po večletni skušnji, kakor tudi po dovršenem
strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnolo-
gičnega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče
vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov.
Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občin-
stvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval.
Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so
razna mazila, voščila za črno in ružavo obuvalo,
ter razne potrebščine za to obrt.

Mere se shranjujejo. — Vnanjim naročilom naj se pridene vzorec.

MODERCE natančno po životni meri

za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi
priporoča

HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg
št. 17.

Skladišče za modno blago, pozamentirje, trakove, čipke, svileni blago, perilo,
in druge stvari za dame, otroke in kraška roba na debelo in drobno.

Josip Oblak

umetni in galanterijski strugar
Trubarjeve ulice št. 3

izvršuje vsakovrstne v njegovo stroko spadajoče
stvari po najnižji ceni. Palice za okna od 50 kr.
do 2 gld. 25 kr., kegljiške kroglice 12 cm debele
1 gld. 25 kr., 13 cm debele 1 gld. 60 kr., noge za
omare od 3 do 5 kr. — V zalogi ima tudi razne
cigarnike in zdravstvene pipe do najfinejše vrste.

Popravila od kosti, roga, morskih pen, jantarja,
lesa izvršuje po najnižji ceni.

Pekarija in slasčičarna Jakob Zalaznik

Glavna trgovina:

Stari trg št. 21.

Podružnica:

Vegove ulice št. 12.

Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno,
zdravo in slastno pekarsko pecivo, vseh
vrst kruh na vago, ržen kruh in prepe-
čenec (Vanille-Zwieback). V svojih slasči-
čarnicah postrežam točno z najfinejšim
nasladnim pecivom in s finimi pristnimi
likérji ter z Vermouth-vinom. Posebno
opozarjam na fine indijanske krofe in
zavitke s smetano napolnjene.